ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ БЕЛАРУСІ

ПРОЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

ОРГАН ЦЭНТРАЛЬНАГА І МЕНСКАГА КОМІТЭТАЎ ЛЕНІНСКАГА КОМУНІСТЫЧНАГА САЮЗУ МОЛАДЗІ БЕЛАРУСІ

№ 82 (464) Субота 23 ліпеня 1927 г. | Выходзіць тры разы на тыдню у аўторак, чацьвер і суботу | Год выд. VII. | Рэдактар прымае ад 12 да 2 гадз. дню. Сакратар ад 10—12 і ад 2—3 гадз. Тэл. № 903. | Адрас рэдакцыі газэты „Чырвоная Зьмена“: Менск, Комсам. 25.

Чаму яна нас вучыць

Сёньня наша газэта канчае гляд вясковай задубскай ячэйкі з Кармянскага раёну, Магілеўскай акругі.

Задубскую ячэйку мы выбралі для агляду таму, што яна **на справе змагла знайсьці спосабы ўвязкі асабістай зацікаўленасьці комсамольцаў у палепшаньні сваёй гаспадаркі з агульнымі задачамі соцыялістычнага будаўніцтва.** Нашай мэтай было даць організацыям і ячэйкам нашага саюзу малюнак, як практычна можна вырашаць гэтую цяжкую задачу дню.

Калі агляд скончыўся, мы з упэўненасьцю можам сказаць, што з асноўнай сваёй задачай агляду рэдакцыя справілася.

Што-ж цікавага ў працы Задубскай ячэйкі, чаму вучыць нас яе вопыт, аб чым гавораць яе дасягненьні?

Ячэйка навучылася працаваць па новаму, яе мэтады і формы гаспадарчай працы **поўнасьцю адпавядаюць жыцьцёвасьці.** Каб узяцца за палепшаньне свае гаспадаркі, ячэйка ставіць на сваім сходзе практычны даклад і потым у абавязковым парадку прапануе ўсім комсамольцам **дасканала пазнаёміцца з сельска-гаспадарчай** літаратурай, што зьявілася добрай школай для набыцьця культурных навыкаў гаспадараньня.

Комсамолец **Кузьма Купрэяў,** вопытнік в пасёлку **„Ільліч“**, „агропом-самародак“, як завуць яго тут, побач з падняцьцем сваёй гаспадаркі, з увядзеньнем тэхнічных культур, цікавіцца і працай іншых комсамольцаў на сваіх гаспадарках і кожнаму з іх дае належныя паказаньні. Ячэйка «здольна абманіць» і РВК толькі-б дастаць сабе на пару тыдняў агронома.

У Задубскім сельсавеце былі сельска-гаспадарчыя таварыствы, утвораныя заможнікамі вёскі. Яны былі нежыцьцёвы.

Ячэйка, сочачы за кожным крокам таварыства, **колектыўна абмазгоўвае пытаньне ўтварэньня новага сельска-гаспадарчага таварыства, бядняцкага, праз якое задубская бедната павысіла-б свой жыцьцёвы ўзровень.**

Ячэйка ня робіць, што **„ўсплыло на вум“**, а зразу-ж пачынае цікавіцца **тымі вынікамі**, да якіх прывядуць яе мерапрыемствы. Гэтым яна пазбаўляе сябе ад многіх памылак.

Напрыклад, у сельска-гаспадарчым кооперыраваньні, у стварэньні **крахмальна-патачнай арцелі,** задубская ячэйка стварыла-б памылку, каб пачала ажыцьцяўляць гэта сваімі адумамі без дапамогі спэцаў. Таксама і ў працы організаванага **сельска-гаспадарчага таварыства імя Чарвякова** ячэйка не робіць памылак дзякуючы вялікай прапрацоўцы намячаемых мерапрыемстваў, якое ўсямерна рыхтуецца, накіроўвае ўсе свае сродкі і магчымасьці на організацыю **малочнай гаспадаркі.** Што гэта дасьць задубскім сялянам?—**Прыблізіць рынак збыту на іх сельска-гаспадарчыя продукты, а разам з гэтым зробіць сялянскую гаспадарку больш інтэнсыўнай, больш прыбытковай.**

Цяпер задубцы ўбачылі карысьць пачынаньняў ячэйкі, пераканаліся ў безжыцьцёвасьці былых таварыстваў «Прогрэсаў» і сельска-гаспадарчае таварыства імя Чарвякова шпаркім тэмпам пашыраецца за **лік комсамольскіх і не комсамольскіх бядняцкіх гаспадарак.**

Ва ўсіх галінах **гаспадарчай працы**—на полі, у коопэрацыі, у стварэньні моцнай пажарнай дружыны; на **грамадзкім фронце**—у сельсавеце, у камітэце сялянскай узаемадапамогі, у ячэйках Мопру,—комсамольцы сапраўды паставілі працу на належную вышыню.

Узятая намі «на прыцэл» задубская ячэйка вядзе падрабязны **дзёньнік сваіх спраў і дзён,** яе комсамольцы—жывуць у вялікай **пагоджанасьці з бацькамі,** комсамольскія бацькі лічаць для сябе пастановы ячэйкі **абавязковымі,** беднага зьвяртаецца да яе за **дапамогаю, „тыдзень абароны“** прайшоў надзвычайна дзелавіта.

З вялікім задавальненьнем адзначана, што ячэйка ў сваёй большасьці кіруецца ў працы газэтамі **„Комсомольская Правда“ і „Чырвоная Зьмена“, скарыстоўвае** вопыты працы іншых організацый, праводзіць **пачыны** другіх ячэек у **сапраўднасьць.** І калі пачала выезная рэдакцыя цікавіцца конкрэтным кіраўніцтвам з боку Кармянскага РК ЛКСМБ, дык комсамольцы ў вадзін голас заявілі—што ў ім мала практычнага, што мы не змаглі-бы дасягнуць сваіх посьпехаў без **дапамогі комсамольскага друку.**

Ёсьць у ячэйцы і **заганы у працы.** Галоўныя з іх—**с л а б а с ь ц ь культурна-масавай працы і нездавальючы соцыяльны склад ячэйкі.**

Кармянскаму Райкому ЛКСМ трэба больш націкавіцца задубскай ячэйкай, асабліва яе слабымі бакамі і дапамагчы зьнішчыць недахопы. Задубскім комсамольцам зараз вельмі неабходзен свой **гарманіст.** Вось павесьці працу за **наву-куплю** для ячэйкі гармонію, за **навучаньне** з сяброў ячэйкі гарманістага за ўцягненьне у комсамол батракоў будзе вялізарнай дапамогай ячэйцы.

Трэба таксама Кармянскаму райкому ўважліва сачыць і за тым, каб у ячэйцы не здарылася такое становішча, што як кажа пагаворка—**«4 хлопцы аралі, а 30 рукамі махалі».** Трэба абнаўляць актыў шляхам высоўваньня на саюзную працу комсамольцаў батракоў і беднякоў.

Агляд задубскай ячэйкі вучыць, як **трэба працаваць комсамольцам у вёсцы, яе дасягненьні гавораць, што пры правільным скарыстаньні комсамольскай энэргіі—можна лёгка спраўляцца з самымі цяжкімі задачамі работы саюзу ў цяперашняй паласе.**

За чыстату і стойкасьць комсамольскіх шэрагаў

Да самай рашучай барацьбы за чыстату, цьвердасьць і стойкасьць комсамольскіх шэрагаў абавязваюць нас міжнародныя абставіны і тыя задачы, якія стаяць зараз перад комсамолам.

Пэрыод перадышкі можа хутка скончыцца. Нам ужо зараз трэба шалёна, па ваеннаму працаваць для ўмацаваньня абароны краіны. Але працаваць на фронце абароны так, каб ня толькі ня страціць тэмпу, а і павысіць яго на рыштаваньні гаспадарчай будоўлі.

Мы жывем ва ўмовах ня толькі пераважнага росту соцыялістычных, але і частковага павялічэньня капіталістычных элемэнтаў на асобных вучастках гаспадарчага будаўніцтва.

Нашы ворагі ўнутры краіны спрабуюць змагацца супроць пролетарскай дыктатуры ня толькі забойствамі, узрывамі і падпальваньнем. Прадстаўнікі новай буржуазіі, кулацтва спрабуюць весьці барацьбу і на ідэолёгічным фронце.

У перажываемай намі абстаноўцы пытаньне аб пролетарскім кіраўніцтве ў комсамольскіх шэрагах асабліва завострываецца.

Шэрагі нашага Саюзу за апошні час вельмі моцна выраслі. Гэтае папаўненьне складаецца, пераважна, з сырога, не дастаткова праваранага ў пролетарскім катле і палітычна, па свайму разьвіцьцю, неаформленага маладняка. Наш Саюз ахоплівае зараз найшырокія пласты сялянскай моладзі.

Заўжды ў комсамоле пытаньне аб узмацненьні партыйнага, пролетарскага кіраўніцтва зьяўлялася асноўным.

Цяпер, калі асобныя часткі прышоўшага да нас папаўненьня могуць паддацца антыпролетарскім настроям,—мы абавязаны гэтае пытаньне паставіць асабліва цьвёрда і чотка.

У нашых шэрагах зараз няма буйных зьявішчаў антыпролетарскага характару. Але асобныя нездаровыя настроі ў некаторых, зьвеньнях організацыях адчуваюцца.

Праз антысэмітызм, праз шовіністычныя настроі і ў асаблівасьці праз расхлябанасьць і разгільдзяйства ў асобных ячэйках і сярод асобных комсамольцаў,—часам у нашы шэрагі гэтыя раўчакі антыпролетарскага ўплыву прасочваюцца.

Ясна бачыць кожнае вызначаючаеся шкоднае зьявішча, ужываць сваечасова ўсе неабходныя меры супроць яго—задача кожнай організацыі Саюзу.

Барацьба за чыстату, стойкасьць нашых шэрагаў пойдзе перш за ўсё, па шляху цьвёрдага і беспэрабойнага рэгуляваньня росту Саюзу. Па ранейшаму разьвіваць энэргічную працу ў справе ўцягненьня ў нашы шэрагі ўсёй рабочай, батрацкай і бядняцкай моладзі; дабіцца таго, каб у вёсцы прымаліся ў саюз сапраўды лепшыя серадзякі; звузіць, абмежаваць прыём «іншых»—вось асноўныя напрамкі ў рэгуляваньні росту.

Тут наша работа будзе весьціся ня мэтодам чысткі, а як штодзённая, сыстэматычная дзейнасьць кожнай часткі ўсёй комсамольскай машыны.

Цьвёрда рэгулюючы рост саюзу, мы павінны ўжо зараз адначасова разьвіць у шырокім разьмеры самую актыўную барацьбу супроць часам вельмі непрыкметных і нявінных, на першы погляд, шкоднікаў, дэзорганізатараў чыстаты, стойкасьці нашых шэрагаў, супроць тых, хто паддаецца ўплыву мяшчанскага індывідуалізму, хто ўласныя дробныя інтарэсы праціваставяе ўсяму колектыву і грамадзкім задачам, супроць тых, хто сам, няпрыкметна для сябе, расшатвае дысцыпліну.

У нас маецца добрае аружжа, гэта аружжа—выхаваўчае ўдзейнічаньне колектыву спаяных, бальшавіцкі вытрыманых, маладых пролетарыяў-комсамольцаў на тых, хто ўносіць разнабой у чоткі крок нашага саюзу. Караючая рука конфліктных камісій будзе толькі самым апошнім узьдзейнічаньнем.

Галоўнае-ж у тым, каб актыў і сьвядомая перадавая частка комсамольцаў змагла ў бліжэйшы час выхаваўчымі мерамі, выкарыстоўваючы баявыя традыцыі нашага Саюзу, дабіцца правільнага разуменьня ў кожнага комсамольца свайго сьвятога абавязку працаваць так, як патрабуе сучасная паласа ў жыцьці нашай краіны, партыі і комсамолу.

Паўстаньне ў Аўстрыі задушана

Праца на прадпрыемствах адновілася.--У знак салідарнасьці рабочыя Нямеччыны ў час пахаваньня венскіх афяр спынілі на 15 хвілін працу

Меншавікі сарвалі забастоўку

Для іх даражэй інтарэсы гаспадароў, чым кроў растраляных рабочых

19-га ліпеня ўначы аднавіўся пасажырскі і грузавы рух на чыгуначным шляху. Адноўлена тэлеграфная і тэлефонная сувязь.

Забастоўка чыгуначнікамі і работнікамі сувязі спынена, згодна пастановы забастовачнага камітэту, які знаходзіцца пад уплывам соцыял-дэмократаў.

Соцыял-дэмократы зрываюць ўсеагульную забастоўку і апраўдваюць гэта тым, што ўрад Аўстрыі да таго часу ня скліча парляманту, покуль ня будзе спынена забастоўка, а таксама тым, што «беспарадкі» прыносяць гаспадарчы ўшчэрб краіне. Соцыял-дэмократы, такім чынам, ставяць буржуазны парлямант і гаспадарчыя інтарэсы буржуазіі вышэй інтарэсаў рабочай клясы.

Політыка соцыял-дэмократаў выходзіць з таго, каб даказаць буржуазіі свае «адміністрацыйныя» здольнасьці па «ўстанаўленьню парадку».

У той час, калі рабочыя растрэльваліся на вуліцах Вены, соцыял-згоднікі раіліся з урадам аб тым, як лепш задушыць паўстаньне.

Венская прокуратура запатрабавала перагляду апраўдацельнага прыгавару над фашыстымі, якія забілі трох рабочых. У астатнім урад не намеран рабіць ніякіх уступак.

Адміністрацыя Венскага трамваю, якая складаецца з соцыял-дэмократаў, звальняе рабочых, адмовіўшыхся спыніць забастоўку.

Парлямант будзе скліканы 25-га ліпеня.

Плады здрадніцтва

Соцыял-дэмократычныя здраднікі зрабілі сваю справу. Здрадніцтва завершана. Усеагульная забастоўка ў Аўстрыі сарвана. Выступленьне рабочай клясы спынена дзейнасьцю паліцэйскіх штыхоў і ліцамерам здрадніцкіх прамоў соцыял-дэмократыі.

Отто Баўэр „кіруе“ масамі.

Соц.-дэм. ствараюць у Вене «абшчынную ахраву», прызначэньне якой сачыць за «парадкам».

(З газэт).

Замест таго, каб стаць на чале паўстаўшага пролетарыяту і павесьці яго з аружжам у руках на штурм капіталістычнага ладу, партыя Отто Баўэра і Фрыдрыха Адлера ўстанавіла з першых дзён руху адзіны фронт з урадам і буржуазіяй супроць рэволюцыі.

Ні адно патрабаваньне рабочых ня было падтрымана соцыял-дэмократамі, ніводнага сапраўды рэволюцыйнага лёзунгу ня было кінута імі ў масы.

З самага пачатку паўстаньня лідэры аўстрыйскай соцыял-дэмократыі вялі перагаворы з урадам не аб здавальненьні патрабаваньняў рабочых, не аб спыненьні растрэлаў на вуліцах, а аб тым, як хітрэй і мацней скаваць ланцугамі разгортваючыся рух. І калі ўрад адмяніў апраўдацельны прыгавар над забойцамі рабочых, ён гэта зрабіў зусім не «у імя праўдзівасьці», не ад таго, што ён хацеў задаволіць патрабаваньне рабочых, урад і соцыял-дэмократы зрабілі гэта для таго, каб на час разрадзіць рабочы гнеў і тым лягчэй расправіцца з пролетарыятам.

Рабочая кляса Аўстрыі прадана, але яна многаму навучылася ў апошніх падзеях. Яна пераканалася ў сваёй узрастаючай рэволюцыйнай магутнасьці, яна пазнала яшчэ раз, якім магутным аружжам у барацьбе з клясавымі ворагамі можа зьявіцца пролетарская салідарнасьць.

Тое, што перажывае зараз рабочая кляса Аўстрыі, прададзеная соцыял-дэмократамі, добра перадаюць наступныя радкі тэлеграм:

«Вена мае выгляд гораду, у якім, ня гледзячы на ўнутраны супакой, не заціхла глухая ўнутраная барацьба... Настрой рабочых прасякнуты гараччу і раздражэньнем».

Гэтае раздражэньне, якраз, накіравана супроць паноў—соцыял-дэмократаў.

Соткі рэволюцыйных рабочых і комуністых заплацілі сваёй свабодай і жыцьцём за здрадніцтва соцыял-дэмократаў. Супроць комуністычнае партыі і комсамолу паднята вялізарная кампанія траўлі. Соцыял-дэмократы радуюцца.

Гэтая радасьць можа аказацца вельмі раньняй. Пролетарыят Аўстрыі ня страціў сваіх сіл, ён толькі яшчэ глыбей прытаіў варожасьць да існуючага ладу і, як ведаць, ці так ужо далекі новы ўзрыў рабочага гневу.

Пахаваньне венскіх ахвяр.

20 ліпеня адбылося пахаваньне ахвяр венскіх падзей.

57 трун, пакрытых кветкамі і вянкамі, былі пастаўлены на падмосткі.

Пасьля выкананьня жалобнага гімну, над магілкаю прамову сказаў Штэйзэр, які прадстаўляў захварэўшага бургамістра гораду Зайтца. Штэйзэр у сваёй прамове выказаў родным і сіротам забітых глыбокае спачуваньне ад імя гораду Вены і абяцаў, што горад ім па меры магчымасьці дапаможа.

Ад імя соцыял-дэмократычнай партыі выступіў дэпутат Эленгоген, ад імя компартыі—сакратар ЦК Капленік. Фрыдрых Адлер выказаў спачуваньне ад імя соцыялістычнага рабочага інтэрнацыяналу (II Інтэрнацыянал), таксама выступалі ад імя соцыял-дэмократычнай партыі Нямеччыны, Францыі, Чэха-Славакіі і нямецкай організацыі «рэспубліканскага сьцягу».

Пасьля выкананьня гімну працы, труны былі аднесены на месца пахаваньня.

Пахаваньне адбылося бяз інцыдэнтаў.

Памерла яшчэ 12 чалавек з ліку цяжка параненых. Такім чынам агульны лік забітых дасягае 99 чал.

Ушанаваньне памяці загінуўшых.

«Ротэ Фанэ« і ўсе комуністычныя органы друку провінцыі выпушчаны 20-га ліпеня ў жалобных рамках у памяць загінуўшых у Вене. Нямецкая партыя, не зважаючы на адмову соцыял-дэмократаў і кіруючай верхавіны профсаюзаў, організаваць спыненьне працы на 15 хвілін, заклікае ўсе прадпрыемствы, дзе магчыма колектыўнае выступленьне рабочых, спыніць працу на 15 хвілін. Бэрлінская організацыя компартыі заклікае рабочых вывесіць сёньня чырвоныя сьцягі ў знак салідарнасьці з венскімі рабочымі.

Удава Сун-Ят-Сена парвала з ЦК Гоміндану

Ўдава Сун-Ят-Сена Сун-Цзін-Лін, член ЦК Гаміндану апублікавала дэкларацыю, ў якой між іншым гаворыцца:

«Калі некаторыя члены ЦК Гаміндану фармулюруюць прынцыпы політыкі Сун-Ят-Сена, дык мне здаецца, што яны насілуюць яго ідэі і ідэалы. Будучы ў гэтым перакана, я прымушана ўхіліцца ад актыўнага ўдзелу ў ажыцьцяўленьні гэтай новай політыкі партыі.

Сун-Ят-Сен апрадзяліў ролю рабочых і сялян. Гэтыя клясы зрабіліся асноваю нашай сілы ў нашай барацьбе за зьвяржэньне імпэрыялізму і за зьнішчэньне нераўнапраўных дагавароў.

Калі мы ўсвайваем політыку, якая паслабляе падтрыманьне з боку гэтых клясаў, дык мы тым самым патрасаем асновы нашай партыі, абманьваем масы і парушаем вернасьць у адносінах да нашага пакойнага правадыра.

Мы дашлі да крытычнага пункту. Прапануюцца рэзкія рашэньні. Гэтыя прапановы зьяўляюцца на мой погляд часткаю політыкі, якая ідзе да падаўленьня тых клясаў, ад якіх у значнай меры залежыць наша сіла і дзякуючы якім вядзецца рэволюцыйная барацьба. Такая політыка абернута на гібель.

Мы ня можам ухіляцца ад адказнасьці. Мы не павінны абманьваць народ. Мы ўзбудзілі ў ім вялікія надзеі, ён сустрэў нас з вялікай верай. Гэтая вера абавязвае нас».

Удава Сун-Ят-Сэна выехала з Ухана.

Члены Гаміндану пакідаюць партыю

Японская агэнцтва «Тохо» паведамляе:

«Члены Гаміндану, якія рашылі парваць зносіны з комуністымі пад дауленьнем Хо-Чы-Ена, Тан-Хэн-Чы і іншых, прадбачаць, што партыя у бліжэйшы час уступіць у крытычны пэрыод свайго існаваньня.

Многія члены Гаміндану выходзяць з партыі».

Які актыў неабходзен комсамолу?

— РАШУЧАЯ БАРАЦЬБА З НЯАДБАЙНАСЬЦЮ, НЕДЫСЦЫПЛІНАВАНАСЬЦЮ, НЕЖАДАНЬНЕМ ПРАЦАВАЦЬ НАД САБОЙ!—ЯК ПРАЦАВАЛІ РАГАЧОЎСКІЯ КУРСЫ КОМСАМОЛЬСКАГА АКТЫВУ.—БУДЗЕМ ВУЧЫЦЦА Ў КОМСАМОЛЬЦАЎ ЗБАРОЎСКАЙ ЯЧЭЙКІ

Жывы вурок

(На рагачоўскіх курсах комсамольскага актыву)

10 дзён працавалі курсы комсамольскага актыву ячэек Рагачоўскага і Гарадзецкага раёнаў. 7 сакратароў, 6 апоргаў, 6 піонэр-работнікаў і 3 упаўнаважаных па рабоце сярод батракоў сабраліся дзеля таго, каб ня толькі паслухаць лекцыю, а і каб падзяліцца вопытам сваёй работы. Адпаведна гэтаму былі пабудованы програмы курсаў і мэтад работы.

Але ня толькі пытаньні практычнай работы цікавілі курсантаў. Пытаньні міжнароднага становішча СССР, бягучы момант і пэрспэктывы кітайскай рэволюцыйі, культбудаўніцтва БССР і інш. занялі значнае месца ў працы курсаў. Дзясяткі пытаньняў, падрабязнае запісваньне і прыватныя гутаркі ў часе перапынку з лектарамі—усё гэтае гаворыць аб узрослай зацікаўленасьці актыву пытаньнямі з вясковага жыцьця.

Гэта табе ня вурок політграматы

Экскурсія па карт. фабрыку была зьвязана з пытаньнямі: капіталістычная і наша дзяржаўная прамысловасьць, узаемаадносіны рабочае клясы з сялянствам, падняцьце вытворчасьці працы і комсамол на вытворчасьці.

— Куды і на што ідзе прыбытак ад вашай працы? Вас тут мусіць эксплёатуюць як сьлед,—пытае іранічна рабочага курсант.

— А вось паглядзь туды, адказвае рабочы.

— Там, у кутку—моцнагаварыцель, далей--вялікі прыгожы двухпавярховы клюб, маецца і яшчэ будуецца хата для рабочых, маецца кіно-перасоўка.

— А колькі гадзін у вас працуе качагар?

— 8 гадзін, як і ўсе рабочыя?

— Ды кіньце, тут жа згарэць можна за 4 гадзіны--не згаджаецца курсант.

— А ты думаў тут «буханкі з неба сыплюцца за дарма?».

— Усяго 2 гадзіны пабыў я на фабрыцы, а атрымаў куды больш карысьці. чым у працягу зімы на вуроках політграматы.--Вось думка курсанта (адбіваючая думку ўсіх) аб экскурсіі на карт фабрыку.

Пойдзем у Збароўцаў вучыцца.

Пытаньне ўдзелу ў кооперацыйнай працы выклікала нямалую актыўнасьць.

Па дакладам было задана 70 з лішнім пытаньняў. Потым хлапцы апавядалі, як і колькі хто коопэрыраваў насельніцтва, беднату, моладзь, як і дзе працуюць комсамольцы, як кіруюць імі ячэйкі.

Пытаньні гаспадарчай, грамадзкай, політвыхаваўчай, культмасавай і піонэрскай работы ячэек прапрацоўваліся амаль што выключна шляхам абмену вопытам.

— Наша ячэйка заклала ў комсамольцаў 2 вопытна-паказальных вучастка і 4 у вёсках нашага сельсавету. Кожны комсамолец уводзіць што небудзь новае—апавядае **збароўскі** курсант,

Сяброўскі шарж

Актывісты са Збароўскай ячэйкі

Выяўляецца, што **Збароўская ячэйка** сваім вопытам у гаспадарчай і грамадзкай рабоце можа быць паказальнай для іншых комсамольскіх ячэек.

Курсы вынесьлі пастанову: пайсьці туды на экскурсію.

Дасягненьні Збароўскай ячэйкі ня ёсьць вынік добрых умоў працы, а вынікі энэргіі і жаданьня комсамольцаў працаваць. Умовы досыць цяжкія. Досыць упамянуць аб панаваньні праспалосіцы, сыпучага пяску, упамянуць аб маладасьці ячэйкі, аб нізкім політычным узроўні і беднасьці большасьці комсамольцаў, каб упэўніцца ў цяжкіх умовах працы.

«Чаму гэта палоска жыта ўрадзіла, а тая не»?

Пытае курсант.

— Добры ўраджай на гэтай палосцы ёсьць вынік раньняга папару, а на той і гною клалі, але позна аралі—адказвае комсамолец.

Комсамольцы **Збароўскай ячэйкі** даюць прыклад і насельніцтву. У гэтым годзе, дзякуючы ячэйцы, вёска пасеяла 250 пудоў лубіну і сэрадэлі. Пасеялі і караньплоды. Ачышчана 120 пудоў насеньня. На ініцыятыве ячэйкі засеяна 4 з паловай дзесяціны лесу.

Кожны комсамолец каля сваёй хаты пасадзіў пару дрэў. І яшчэ **з 200 гаспадарак** ячэйка ўцягнула ў коопэрацыю **137** і організавала свой ларок. Там гандлюе комсамолец, абраны пайшчыкамі. І яшчэ: організавана па хадайнічаньню ячэйкі **пажарная дружына**.

У выніку добрай працы ячэйкі: 5 комсамольцаў у сельсавеце (старшыня комсамолец) у КСУ комсамолец, у лавачнай камісіі, праўленьні пажарнай дружыны,—комсамольцы.

«Ня толькі на гульні і спэктаклі здольны нашы комсамольцы, але і на тое, каб кіраваць намі»—вось думка насельніцтва аб комсамольскай ячэйцы.

Курсы комсамольскага актыву працавалі панованаму—як трэба працаваць актыву. Яны падагулілі ўвесь вопыт ячэек нашага раёну.

Рутман А.

„Хачу пайду, хачу не пайду!

(Менск).

Нядаўна, Менская комсамольская організацыя павінна была ісьці ў лягер, да чырвонаармейцаў. Але... пашла зусім малая частка комсамольцаў. На пытаньне: „Чаму не хадзіў у лягэры?“—ад шмат якіх комсамольцаў-актывістых былі атрыманы цікавыя адказы:

— Я ня ведаю мэты і карысьці гэтай экскурсіі.

— Кожны дзень ходзім у лягеры, а дзеля чаго? толькі гуляць „парачкамі“?

— Я не пашоў, бо абяцаў ісьці лавіць рыбу.

— Ня было што ўзяць папамаць.

— Праспаў.

І самы „галоўны“ адказ, які пабіў нават рэкорд перад усімі іншымі, гэта быў:

Хачу пайду, хачу не пайду?

Ужо час абвясьціць рашучую барацьбу з гэтай няадбайнасьцю, недысцыплінавасьцю сярод актыву. Сорам быць такім ваенізаваным „актывістымм“ у сучасны момант, які сыгналізуе нам ваенную небясьпеку.

Комсамолец ў прац'вагазу.

За ураджайнае поле

Рыхтуйцеся да пасеву азіміны!

Маладыя агрономы

(Вобальская ШСМ, Полацкай акругі)

На трэцім годзе свайго існаваньня Вобальская школа сялянскай моладзі мае шмат дасягненьняў, як у акадэмічнай, так і ў пазашкольнай грамадзка-політычнай працы.

Школа абслугоўвае насельніцтва грамадзка-політычнай і агрономічнай працай у радыўсе 10 вёрст.

Узімку праца ў школе была, галоўным чынам, **тэорэтычная**.

Вясною вучні пад кіраўніцтвам настаўніцтва правялі **абрэзку і ачыстку сялянскіх садоў па бліжэйшых вёсках.**

Школа сялянскай моладзі організавала **малочную арцель**, якая ў сучасны момант налічвае 33 пайшчыкі. Арцель мае **чыстакроўнага вытворцу --- быка** швэцкай пароды. Таксама школа адчыніла **злучны пункт** сьвіней—хракі чыстакроўныя і іокшырскай пароды.

У гэтым годзе школай ачышчана 900 пудоў сялянскага насеньня. 5 гаспадароў па ініцыятыве ШСМ пачалі сеяць **канюшыну**. У сучасны момант школай пераводзяцца **4 комсамольскія гаспадаркі на шматпольле**. Школьныя працаўнікі пераводзяць суседнія пасекі на шматпольны севазварот. Расадай агароднiны школа задаволіла ваколічнае насельніцтва поўнасьцю.

Усё гэта дасягнута толькі дзякуючы старанной працы вучняў узімку. Зараз у школе засталася невялічкая частка вучняў. Усе іншыя раз'ехаліся на летні час да бацькоў з заданьнямі, атрыманымі ад школы.

3-га ліпеня была конфэранцыя «зэкамят», на якой таварышы абменьваліся вопытам сваёй працы.

Многімі вучнямі праводзяцца розныя сельска-гаспадарчыя вопыты на сялянскім полі.

Сабаленка М.

Як заворваць лубін

Прыкатваньне катком

Вельмі часта лубін на зялёнае ўгнаеньне буйна разьвіваецца, стаіць сьцяною па пояс дарослага чалавека і вышэй.

Каб акуратна заараць такі лубін, не пакінуўшы на полі няпрыкрытых сьцебляў лубіну, трэба некаторае ўменьне.

Ёсьць простыя і ўдобныя спосабы заворкі такога лубіну. Некаторыя робяць так: перад ворывам лубін укатваецца цяжкім дзеравянным катком. Гэты каток пушчаецца ў адзін ці два сьляды па ходу плуга. Пры гэтым сьцяблі лубіну нагінаюцца па напрамку баразны. К дышлю плуга прымацоўваецца ці невялічкі валік (дзеравянны каток). ці кручок спэцыяльны, які разьдзяляе лубін і прыгінае яго. Добра выконвае гэту ролю тоўстая вяроўка, ці ланцуг. Адзін канец ланцуга прымацоўваецца да дышлю, а другі цягнецца на дне баразны. Пры такім спосабе, пры ўменьні, можна заворваць лубін без папярэдняга яго прыкатваньня.

Другі спосаб

Можна рабіць і так: да вяроўкі ці ланцуга прывязваюць якую небудзь цяжасьць—кусок жалеза, тапор ці іншае. Другі канец вяроўкі прымацоўваецца да плуга. Пры гэтым папярэдняе прыкатваньне лубіну зусім лішняе. Прывязаны груз цягнецца пры ворыве наперадзе заворваемага лубіну, пыгінае яго да зямлі і прытрымлівае пры абароце пласту. Праўда з такім прымудраваньнем атрымоўваецца крыху больш цяжкая работа ворыва для каня, але за тое эканоміцца праца.

Далейшы догляд за полем

Добра заараць лубін можна самым звычайным сялянскім плугам. Калі да пасеву азіміны заворанае поле будзе ляжаць, то яго трэба пасьля ворыва пабаранаваць. Калі-ж пасеў робіцца ў хуткім часе пасьля заараньня лубіну, дык узораны лубін карысна да ці пасьля пасеву прыкатаць катком. Дзякуючы прыкатваньню зьнішчаюцца ўсе пустоты, утвораныя пры ворыве.

Сейце лубін.

(Рагінь, Бабруйская акруга).

На вопытным полі Рагіньскага сельска-гаспадарчага гуртку закладзены былі вопыты з угнаеньнем. Пасеялі жыта на лубіну і на гнаі. На лубіну жыта ўрадзіла куды лепшае, чым на гнаі.

Сяляне цяпер кажуць:—«вось якое на гэтай траве жыта расьце. Трэба і нам пасеяць».

М. Рабіновіч.

ПЕРАКОША

(Апавяданьне)

— Кажу табе—тут мяжа, а ня там, дзе ты тычку ўбіў. Ты думаеш, калі ты заскочыш уперад, то будзеш заўсёды перакашваць.

— А чым ты дакажаш, што я перакасіў?

— Чым? Што, ты думаеш, я межаў ня ведаю? От жыў ня буду, калі ты зараз сам не праканаешся ў перакошы. Носам пытаўку цябе аб палю. Пяць год таму назад я сам пазаганяў іх, і яны, дубовыя, будуць век сядзець у балоце.

І Гарасім Дрозд, стараючыся давесьці сваю справядлівасьць, таптаўся па сенажаці, падкасаны да калең, адшукваючы палю, якая-б сьведчыла мяжу паміж яго шнурком і шнуркам Архіпа.

Архіп Шулёнак сатяў, і, хітра са здавальненьнем усьміхаючыся, глядзеў на Гарасіма, які з пільнасьцю ўглядаўся ў траву. Там, дзе, па яго думцы, павінна была быць паля, Гарасім прагортаваў траву, тупаў па ёй нагамі, шукаючы палі, як сьведкі яго слоў.

—- Ат, задарма толькі сенажаць топчаш, як мне так і сабе. Палі, як я памятаю, тут ніколі ня было.

— А ты такі то памятлівы! Ты ня памятаеш, што ты ўчора вячэраў, а то ён будзе памятаць палі, якія летась сядзелі. Ты перакасіў, дык і павінен што небудзь казаць у сваю абарону. Палі тут былі некалі хваёвыя--яны абгнілі, і ад іх асталіся толькі адны астрыжонкі. Тады я, дастаўшы тыя, пазаганяў дубовыя. Але для цябе ўсё роўна--ты пры тых перакошваў і пры гэтых...

— А калі-ж гэта я табе рабіў перакошы, што імі ўпікаеш усё?

— Чаму, калі? А летась на выгане, забыўся? А на прыдатках—памятаеш?

— На пры-ы-да-а-тка-ах... такая-то перакоша. Зьбядneў па ёй!

Пярэбірак сена накасіў, ды і то ні сумысьля—казаў сьмяючыся Архіп.

— Я не кажу што зьбядneў, але перакошы як былі, так і ёсьць. І ім я хачу пакласьці канец. Не хачу я чужога пярэбірку, але і не папушчу свае жмені. Ты думаеш мне патрэбна твая трава?

Хаця-б мне сваё спажыць, бог даў здароўе.

— Не ганюся і я на чужое. Надарма ты толькі назаляеш, ды звоніш аб перакошы—ужо з яўнаю ў голасе злосьцю, адказаў Архіп.

То чаго-ж тут злаваць вельмі? Зараз пабачы, вінен ты ці не? І сваёю злосьцю ты на мушку каго не бяры, бо тваю «паліціку» я добра ведаю—адказаў Гарасім, не пакідаючы шукаць палі.

Але як ні стараўся Гарасім адшукаць палі—яе ня было. І ўсе довады, што Архіп перакасіў у Гарасіма, заставаліся беспадстаўнымі.

Архіпа, як чалавека, які гнаўся на чужое, ведалі ўсе сьвятагорцы. Ведалі чаму ён ніколі не касіў разам з сваімі суседзямі, а стараўся ісьці ў тыя шнуркі, дзе яны не касілі. Ведалі, што ён умеў прыпасьвіць каня ў чужой сенажаці, або ўзяць бабку чужое канюшыны, калі гэта было зручна, і кожны за гэта яго неяк трохі недалюбліваў.

І цяпер, як толькі завязалася паміж Гарасімам і Архіпам спрэчка аб перакошы, касіўшы недалёка ад іх Апанас казаў свайму суседу:

— Но, Барыс, цяпер то папаўся Архіп. Годзе яму абкошваць то Гарасіма, то Тодара.

— Ото-ж бо спэц! Ты от т льки заўважай, заўсёды бяжыць касіць у той шнурок, дзе яны не касілі. Чаго табе бегчы наперад, калі там кажаш, што чужога не бярэш? Косяць людзі:—касі і ты разам. Чаго кідаць там, ды бегчы абкошваць у другіх шнурках—адказаў, меньцячы касу, Барыс.

Спрэчка аб перакошы ўсе больш і больш разгаралася, набываючы што раз вастрэйшы характар.

— Ну, як хочаш, а я табе кажу, што палі ты сабе ня знойдзеш, бо яе тут ня было, а стаяць, ды глядзець, як ты топчашся на траве—мне няма калі.

— Ну, дык як-жа будзе?

— Хочаш дабіцца скарэй канца косьсямі перакінем шнуркі Хведара, твой, мой і Тодара—і справа вырашана. Часткі у нас ва ўсіх роўныя — прапанаваў Архіп.

Як недалюбліваў мераньня косьсямі Гарасім, бо ён ведаў, які хват Архіп, але падумаўшы сказаў:

— Чыім касьсём будзем мерацъ?—як-бы ад касься залежала правільнасьць.

— Абы чыім: тваім, маім — тут розьніцы ня будзе—адказаў Архіп, хітра ўсьміхнуўшыся пры гэтым у свой чорны вус.

Архіпу толькі і трэба было, каб Гарасім згадзіўся мерацъ касьсём. Яму ня першыня выігрываюць справу ў такіх спрэчках, калі яна даходзіла да такой формы вырашэньня.

— Ну, што? Што цяпер скажаш? Няпраўду мо' казаў?—перамераўшы шнуркі, пытаў, у вочы гледзячы Архіпу, Гарасім.—Гэта-ж думаць, чуць не на аршын зрабіў перакошу?

— Як жа гэта здарылася?—пытаў зьдзіўлена Архіп.—Як бы гэта магло быць? Давай касу пойдзем яшчэ зьвярацца.

Цяпер ужо мераў Архіп, а Гарасім ішоў з боку і лічыў каторае касьсё кладзецца па ліку.

Падышлі к канцу і выявілі зусім адваротнае. Па мераньні Архіпа вышла, што ён ня толькі не зрабіў перакошы, але нават на пядзю пакінуў недакошаную свае часткі Гарасіму.

— Што гэта за ліха? Касьсё адно і тое, а выходзіць па рознаму, зьдзіўлена пытаў Гарасім.

Зноў перамерай Гарасім, ізноў атрымалася па яго ранейшаму.

— Ты, браце, не махлюй, бо бачыш сам мераў правільна.

— А я па тваймy няправільна?—узгарэўся Архіп, нібы яго чым кальнула.

— Дай сюды касьсё. Ды сам ідзі глядзі добра, каб пасьля не называў зноў махляром. Хай твае дзеці махлярамі будуць!

Пашлі мерацъ зноў у пачатку. Архіп мераў правільна, а кладучы чацьвертае касьсё трошкі пасунуў яго ўперад. Пасунуў нязначна так, што ішоўшы з боку Гарасім гэтага ня заўважыў.

І толькі на самым касьсі, калі мераньне падыходзіла к шнурку Архіпа, Гарасім з лоўкасьцю кошкі, якая кідаецца на сваю здабычу, накінуўся на Архіпа.

— Дык ты гэтак? Дык ты гэтак? Зладзюга ты!—Сіпеў, тармосячы за каўнер Архіпа, Гарасім, захліпваючыся ад злосьці.

Архіп маўчаў. Злоўлены на месцы праступленьня ён жалобным поглядам глядзеў на Гарасіма. Ростам за Гарасіма ён быў меншы, і па сіле слабейшы, але вёрткасьць усюды выратоўвала яго. Яна прышла на дапамогу яму і тут.

Вырваўшыся з рук Гарасіма, пакінуўшы ў руках яго каўнер свае кашулі, Архіп кінуўся ўцякаць.

— Я табе пакажу, крывапіец ты, зладзюга ты.—Крычаў, бягучы ўсьлець за Архіпам з касою ў руках, Гарасім.

Архіп, як спрытнейшы, уцякаў скарэй, і Гарасім, праканаўшыся, што Архіпа яму не дагнаць, пусьціў уздагон касу з касьсём, якім мералі. Архіп схіліўся ў бок і каса са ўсяго размаху стукнулася ў палю на Базылёвым шнуры. Стукнуўшыся, неяк жалобна зазьвінела, і расколаная кінулася ў траву.

Архіп спыніўся, а Гарасім паволі падышоўшоў пад касу, падняў яе, паглядзеў на расколіну, стукнуў пальцамі, як бы хочучы пераканацца ці сапраўды яна расколана і пашоў назад.

— Ну што дарызыкаваўся? Будзеш ведаць, як касамі кідацца — сьмяяўся, стоячы па калена ў гразі, Архіп.

— Пачакай, ты сам рад гэтаму ня будзеш—адказаў абярнуўшыся Гарасім.

Паволі на спрэчку пачыналі сходзіцца касцы.

— Што гэта вы павар'ярцелі, ці якое ліха, ганяецесь адзін за другім з касамі. Ды за што гэта вы?--нібы ня ведаючы ў чым справа--спытаў Апанас.

Касцоў падыходзіла ўсё больш і больш. Разам з імі падышоў Архіп.

— Ты ня думай, што ты выкруціўся гэтым. Заўтра падам у суд за перакошу. «Вяшчэсьцьвеным» доказам гэтага будзе каўнер твае кашулі, які я вырваў у цябе на месцы праступленьня.

Мужчыны глянулі на кашулю Архіпа і, убачыўшы што яна сапраўды без каўняра, пачалі рагатаць. Гарасім расказаў ім аб здарэньні.

— От бачыце, мужчыны, як добра жыць з такім суседам—казаў Гарасім.—На тую спробу хадзем перамераем.

Усёю грамадою перамералі шнуры і знашлі перакошу ў Гарасімавым шнуры.

У вечар, ідучы з касьбы да хаты, Андрэй Абібок, які ўвесь дзень вудзіў рыбу, даведаўшыся аб здарэньні казаў: «Восеньню, ражучы дубцы на ўвязку на плёту я сам бачыў, як Архіп нешта хорпаўся, на мяжы свайго шнурка і Гарасімавага. Тады падкасаны вышэй кален, ён здаволены, мусіць, ішоў да хаты, бо страціўшы мяне даў «дзень добры».

--- Палі, мусіць, даставаў—сказаў Антось.

--- Хутчэй усяго, што тады ён іх дастаў, каб вясною паводка зраўняла тыя ямы—дадаў Апанас.

Ал. Вяскоры.

Задачы комсамолу ў новых абставінах

Даклад тав. Н. Чапліна „Аб выніках V пленуму ЦК УсеЛКСМ“ на сходзе актыву Маскоўскай організацыі ЎсеЛКСМ 7 ліпеня 1927 г.

МІРНАЯ ПЕРАДЫШКА ПАДЫХОДЗІЦЬ ДА КАНЦА. НАД САВЕЦКІМ САЮЗАМ ПАВІСЛА НЕБЯСЬПЕКА ВАЙНЫ. КОЖНЫ КОМСАМОЛЕЦ ПАВІНЕН ВЫВУЧАЦЬ ВАЕННУЮ СПРАВУ.

АБВЕСЬЦІМ БЯЗЬЛІТАСНУЮ БАРАЦЬБУ ЎПЛЫВУ ДРОБНА-БУРЖУАЗНАГА АСЯРОДЗЬДЗЯ НА МОЛАДЗЬ - КУЛАЦКАЙ І НЭПМАНСКАЙ ІДЭОЛЁГІІ. УЗМАЦНІМ І ЗГУРТУЕМ КОМСАМОЛЬСКІЯ ШЭРАГІ.

ПАВЯЛІЧЫЦЬ ПРОЛЕТАРСКІ АСЯРОДАК У ГОРАДЗЕ, СКАЛАЦІЦЬ БАТРАЦКІЯ І БЕДНЯЦКІЯ ЭЛЕМЭНТЫ Ў ВЁСЦЫ Ў БУЙНУЮ ПОЛІТЫЧНУЮ СІЛУ — ЗАДАЧА ЗАДАЧ НА БЛІЖЭЙШЫ ПЭРЫОД.

ЖАЛЕЗНУЮ ДЫСЦЫПЛІНУ Ў ШЭРАГАХ КОМСАМОЛУ, АДТОЧАНАЯ БАЛЬШАВІЦКАЯ САМАСЬВЯДОМАСЬЦЬ КОЖНАГА КОМСАМОЛЬЦА,—ВОСЬ ЧАГО ТРЭБА ДАБІЦЦА. ПРЫКЛАД ВЫТРЫМАНАСЬЦІ І АДДАНАСЬЦІ ПАВІННЫ ПРАЯВІЦЬ АКТЫВІСТЫЯ. НЯМА МЕСЦА Ў ІХ ШЭРАГАХ МЯШЧАНСКАМУ ІНДЫВІДУАЛІЗМУ. КОМСАМОЛ ЦЬВЁРДА СТАІЦЬ НА ЛЕНІНСКІХ ПОЗІЦЫЯХ. УСЯКАЯ СТАЎКА ОПОЗІЦЫІ НА КОМСАМОЛ БУДЗЕ БІТА.

РЫХТУЮЧЫСЯ ДА АБАРОНЫ, МЫ НЯ ТОЛЬКІ НЕ ЗАКІНЕМ, АЛЕ, НААДВАРОТ, УЗМАЦНІМ НАША ГАСПАДАРЧАЕ БУДАЎНІЦТВА, СОЦЫЯЛІСТЫЧНУЮ РАЦЫЯНАЛІЗАЦЫЮ. У СУВЯЗІ З РАЦЫЯНАЛІЗАЦЫЯЙ ПЕРАД САЮЗАМ СТАІЦЬ ШЭРАГ ПРЫНЦЫПОВЫХ, СПЭЦЫЯЛЬНА МАЛАДЗЕЖНЫХ ПЫТАНЬНЯЎ: ЯК БУДАВАЦЬ НАВУЧАНЬНЕ РАБОЧЫХ ДЛЯ НОВАЙ ПРАМЫСЛОВАСЬЦІ, ЯК ПРЫСТАСАВАЦЬ ФАБЗАВУЧ ДА НОВЫХ ТЫПАЎ РАБОЧАГА. НІЯКАЙ ЦЭХАЎШЧЫНЫ, НІЯКАГА ХВАСЬЦІЗМУ НЕ ПАВІННА БЫЦЬ ПРЫ ІХ ВЫРАШЭНЬНІ.

СКАРАЧЭНЬНЕ НОРМ БРОНІ НЕ АДЗНАЧАЕ ЗВАЛЬНЕНЬНЯ РАБОЧАЙ МОЛАДЗІ З ВЫТВОРЧАСЬЦІ. ІСНУЮЧЫ ЎЗРОВЕНЬ ЗАРПЛАТЫ МОЛАДЗІ БУДЗЕ ЗАХАВАНЫ.

Пэрыод „перадышкі“ канчаецца.

Апошні пленум ЦК комсамолу праходзіў у надзвычайна складаных міжнародных абставінах. Гэтыя абставіны належылі адбітак на работу і рашэньні пленуму.

Здарэньні апошніх месяцаў яскрава кажуць, што пэрыод „перадышкі“ для Савецкага Саюзу падыходзіць да канца, што над Савецкім Саюзам павісла пагроза ваеннай небясьпекі. Імпэрыялістычная Англія прымае ўсе меры для ўтварэньня адзінага анцісавецкага фронту.

Ваенная небясьпека і здарэньні ў Кітаю — вось два асноўных моманты, якія характэрызуюць міжнароднае становішча СССР. Капіталізм прыкладвае ўсе сілы для таго, каб задушыць кітайскую рэволюцыю. Усе тыя цяжкасьці, якія зараз перажывае кітайская рэволюцыя, будуць скарыстаны капіталістычным сьветам для падрыхтоўкі вайны супроць Савецкага Саюзу. **Частковыя паражэньні, якія мела за апошнія часы кітайская рэволюцыя, яшчэ больш павялічваюць ваенную небясьпеку, якая павісла над СССР.**

Той факт, што пэрыод «перадышкі» падыходзіць да канца, ставіць перад намі новыя задачы, ўзмацняе нашу адказнасьць, патрабуе напружанасьці сіл і энэргіі для вырашэньня станчых перад намі задач. **Усю работу саюзу мы павінны будаваць, выходзячы з склаўшыхся міжнародных абставін. Але гэта ня значыць, што наша мірная работа, што нашы мірныя задачы адыходзяць на задні плян. Наадварот, мы павінны ўдзесяцерыць энэргію і падцягнуцца на ўсіх вучастках нашай работы і будаўніцтва.**

Барацьба з анціпролетарскімі ўплывамі—цэнтральная задача КСМ

У першую чаргу комсамол павінен зьвярнуць увагу на ўзмацненьне пролетарскага кіраўніцтва ў сваіх шэрагах. У нашым Саюзе, у каторым многа сялянскай моладзі, узмацненьне пролетарскага кіраўніцтва мае агромістнае значэньне.

Адкуль ідуць варожыя настроі.

На шэрагу з ростам соцыялістычных элемэнтаў у нашай гаспадарцы часткова расьлі і капіталістычныя, а на іх аснове знаходзіла глебу і анціпролетарская, варожая рабочай клясе, ідэолёгія. Цяпер гэтыя варожыя нам настроі, натуральна, павінны ўзмацніцца.

Комсамол надта вырас. Калі прыняць пад увагу, што сырыя пласты рабоча-сялянскай моладзі, увайшоўшыя ў яго за апошнія гады, яшчэ недастаткова афармяліся па сваёму політычнаму разьвіцьцю, яшчэ недастаткова пераварэны ў пролетарском катле, то ў абкружаючай нас абстаноўцы гэты факт ужо выяўляе, бязумоўна, вядомую небясьпеку для комсамолу. **Можна без пераўвялічваньня сказаць, што зараз тыя небясьпекі, на магчымасьць якіх мы заўжды паказвалі ў процэсе агромністага росту комсамолу, становяцца ўжо не тэорытычнымі, а практычнымі, злобадзённымі.**

Можна з поўнай упэўненасьцю сказаць, што некаторыя найбольш адсталыя праслойкі і найменш устойчывыя соцыяльныя групы комсамольцаў могуць паддавацца і часткова паддаюцца вядомым анціпролетарскім настроям і ўплывам. **Адгэтуль і паўстае задача ўзмацненьня пролетарскага кіраўніцтва і рашучага адпору дробна-буржуазным уплывам, якія прасякаюць у асяродзіну моладзі.**

Вялікіх зьявішчаў анціпролетарскага характару ў нашых шэрагах мы ня маем. Але асобныя выпадкі варожых нам настрояў праяўляюцца та ў адной, та ў другой організацыі. **Гэтыя настроі мы павінны сваечасова заўважваць.**

Мы ведаем, што ў процэсе росту ў нашы шэрагі маглі папасьці чуждыя нам элемэнты. Сярод іх ёсьць і прама контррэволюцыйныя элемэнты, аб якіх вы маглі чытаць ва ўрадавых паведамленьнях.

Акром таго, асобныя комсамольцы захопліваюцца анархічнымі, шовіністычнымі і рэлігійнымі настроямі.

Вось, напрыклад, анцісемітызм. Распальваючы анцісеміцкія настроі, варожыя нам класы і групы—інтэлігенцыя, якая не парвала з сваім традыцыйным мінулым, духоўніцтва, гандляры, кулакі ў вёсцы—імкнуцца стушаваць клясавыя інтарэсы рабочай моладзі, рабочай клясы і пад сьцягам «адзінага фронту рускіх супроць яўрэяў» імкнуцца ажыцьцявіць свае контррэволюцыйныя мэты.

Саюз неаднакраць ставіў пытаньне аб барацьбе з анцісемітызмам, але практычна мы працавалі ў гэтым напрамку яшчэ недастаткова.

Калі ўзяць некаторыя акраінныя організацыі, дык мы заўважым вядомы рост шовіністычных настрояў. Гэтыя настроі прама працівалеглы задачам саюзу, як інтэрнацыянальнай пролетарскай організацыі.

Наш слабы вучастак

Калі ўзяць такое зьявішча, як рэлігійныя уплывы сярод моладзі, дык па сутнасьці за апошні час супроць расту чай актыўнасьці розных рэлігійных сэктаў, ухаўніцтва мы не супроць ставілі сапраўдна шырока і правільна настаўленай анцірэлігійнай пропаганды. Пасьля так званага «штурма небес», пры яком мы, праўда, нарабілі нямала памылак, організацыі саюзу не змаглі перабудаваць фронту сваёй анцірэлігійнай пропаганды у сувязі з новымі умовамі, у адпаведнасьці з новымі задачамі партыі.

Скарыстоўваючы гэта, нашы ворагі імкнуцца разгарнуць сваю барацьбу за моладзь, за распаўсюджваньне сваёй анціпролетарскай ідэолёгіі. У гэтай барацьбе яны скарыстоўваюць такія мэтады, як барацьба за кіраўніцтва спортам, організацыя вечарынак і г. д.

Маладая гвардыя новай буржуазіі.

Мы павінны мець на ўвазе, што ў нашай краіне маюцца праслойкі моладзі, якія вышлі з кулацкай, з нэпманскай асяродзіны, якія вучацца ў нашых вучэбных установах (хоць нязначнай колькасьці), і якія, набываючы пісьменнасьць, падымаючы свой культурны ўзровень, прыляджаюць к сабе ў вёску і становяцца свайго роду ідэолёгамі растучага кулацтва, а ў горадзе—ідэолёгамі нэпманаў і г. д.

Гэта, так сказаць, маладая гвардыя новай буржуазіі ў нашай краіне. Мы, праўда, часта забываем аб ёй, бо актыўнасьць рабоча-сялянскай моладзі так вялікa, што такія зьявішчы як-бы сьціраюцца. Але калі мы прыгледзімся да гэтых праслоек варожай нам моладзі, дык убачым, што яны афармляюцца і імкнуцца супроць ставіць свае сілы нашым сілам у барацьбе за моладзь.

Устралаўшчына ў нашых шэрагах.

Але больш за ўсё небясьпечна тое, што чуждыя нам настроі прасякаюць і ў асяродзіну комсамольскай моладзі. Вось, напрыклад, адзін таварыш прыслаў у ЦК пісьмо, у якім прапануе адпіхнуць комсамол, у бок ад грамадзка-політычнага жыцьця, ад партыі і організаваць замест комсамолу «Саюз Савецкай моладзі», які ня рэгуліруе свайго соцыяльнага складу, а прымае ўсю савецкую моладзь.

Вядома, што тут пад савецкай моладзьдзю можна разумець і нэпманаў, і кулакоў і каго хочаце. Па сутнасьці справы—гэта устралаўшчына, якая прасякае ў асобныя клетачкі нашага саюзу.

Барацьба за дысцыплінаванае пролетарскае кіраўніцтва ў саюзе

Да строгай адказнасьці ня выконваючых дырэктыў аб росьце

Вось чаму зараз мы павінны з усёй гастратой паставіць пытаньне аб правільным рэгуляваньні росту комсамолу.

Наша політыка, якую мы праводзілі ў працягу апошніх гадоў у адносінах рэгуляваньня росту, была цалкам правільна, бо яна дала магчымасьць узяць пад наш уплыў найвялікшыя масы сялянскай моладзі і вясьці работу па іх комуністычнаму выхаваньню. Але зараз, калі нашы шэрагі пераваліі за 2 мільёны членаў, нам у адносінах росту трэба быць больш стрыманымі, чым калі-небудзь.

Задача ўцягненьня рабочай моладзі ў шэрагі саюзу, як і раней—задача першачарговай політычнай важнасьці для УсеЛКСМ. У вёсцы неабходна вядомае стрыманьне росту і такое яго рэгуляваньне, якое-б забясьпечвала колькасную і політычную перавагу батрацка-беднякіх элемэнтаў у вясковых ячэйках.

Калі да ўсіх уступаючых мы павінны ўжываць самы строгі індывідуальны падыход, дык у большай меры гэта адносіцца да серадняцкіх элемэнтаў вёскі, у адносінах да якіх мы не на словах, а на справе павінны ўжываць дырэктывы партыі і саюзу **аб прыёму з іх толькі лепшых, сапраўдна адданых партыі і Савецкай уладзе, сапраўдна правераных на грамадзкай рабоце. Новыя ячэйкі ў вёсцы трэба організоўваць толькі ў выключных выпадках, сконцэнтрыраваўшы галоўную ўвагу на ўзмацненьні і політычным афармленьні існуючых ячэек.**

Рост за лік нерабоча-сялянскіх элемэнтаў павінен быць **строга агранічаны.** Маецца шэраг фактаў, калі ў некаторых організацыях тэмп росту за лік іншых пераганяе ня толькі рост за лік рабочых, але і за лік сялян. Такія організацыі павінны быць прыцягнуты да самай **строгай** адказнасьці, бо тут слабае кіраўніцтва.

Некаторыя таварышы патрабуюць аб'явіць чыстку комсамолу. Але чыстка, як кампанія, была-б політычна нямэтазгоднай. **Трэба ў парадку штодзённай работы праводзіць адсейваньне непатрэбных элемэнтаў.**

Узмацнім пролетарскі асяродак

Без узмацненьня пролетарскага асяродку, без падняцьця яго адказнасьці, яго політычнай сьвядомасьці мы ня зможам пасьпяхова ўзмацняць Ленінскі комсамол.

Пагэтаму павінна быць пастаўлена пытаньне прама перад усімі рабочымі комсамольцамі аб тым, што **званьне** рабочага не дае яму права толькі **хваліцца** гэтым, а патрабуе найвялікшай адказнасьці, асабліва ў сучасных абставінах.

Жалезная дысцыпліна—залог перамогі

Іменна цяпер пролетарскі асяродак павінен напрэгчы ўсе сілы для таго, каб зрабіць саюз сапраўдна баявой, рэволюцыйнай організацыяй, для таго, каб устанавіць стражайшую жалезную дысцыпліну.

А расхлябанасьці і недысцыплінаванасьці як сярод членаў саюзу, так і сярод актыву—хоць адбаўляй. Але-ж гэта расхлябанасьць і недысцыплінаванасьць зьяўляюцца неіндывідуальнымі чэртамі якога-небудзь Янкі ці Пецькі. Гэта—зьяўляецца бязумоўным адбіткам прасякненьня вядомага дробнабуржуазнага ўплыву ў наш саюз. **Рабочая кляса—самая організаваная кляса. Ёй чуждая ўсякая расхлябанасьць і распутнасьць.**

Неаслабная ўвага вясковым комсамольцам.

Трэба зьвярнуць таксама вялікую ўвагу на нашу работу ў вёсцы. Гэта пытаньне цалкам зьвязана з проблемай пролетарскага кіраўніцтва ў саюзе. Мне здаецца, што **ў нас у апошнія часы некалькі паслабла ўвага да вёскі.** Мы слабей сталі сачыць за процэсамі, якія праходзяць у комсамоле вёскі, і можам апынуцца перад такім становішчам, калі лёзунг «тварам да вёскі» будзе забыты.

Іменна з пункту погляду ўзмацненьня пролетарскага кіраўніцтва, выкананьня пролетарскім асяродкам саюзу сваіх задач, а яго асноўная задача заключаецца ў выхаваньні мас сялянскай моладзі, нам трэба неаслабна сачыць за усімі процэсамі, якія праходзяць у вёсцы. Нам трэба **зьвярнуць большую ўвагу на выхаваньне шырокіх слаёў вясковага комсамольскага актыву, якія зараз падымаюцца і растуць на грамадзкай рабоце ў вёсцы.** У гэтых адносінах у нас робіцца надта мала. «Комсомольская Правда», орган ЦК нашага Саюзу, абслугоўвае пераважна гарадзкі актыў. У вёсцы «Комсомольская Правда» распаўсюджваецца ня больш, чым 10—15 тыс. экз. «Журнал Крестьянской Молодежи» мае надзвычайна малы тыраж, калі не памыляюся, прыкладна 20 тысяч.

Чым і як дапамагаць?

Тут патрэбна ня толькі ўзмацненьне работы па лініі друку, а трэба наперад усяго зьвярнуць увагу **на дапамогу нашым вясковым ячэйкам у іх рабоце.**

Мы нашумелі аб удзелу ў сельскай гаспадарцы, як быццам зварухнулі гэту справу з месца, але калі паглядзець у глуш нашых вёсак, у глухія вясковыя ячэйкі, дык сустрэнем там яшчэ вялікую адсталасьць, яшчэ поўнае няведаньне новых мэтадаў работы, якія мы ставілі перад вясковымі організацыямі.

Усе гэта кажа аб той агромністай рабоце, якую нам трэба правесьці ў вёсцы.

Возьмем, напрыклад, пытаньні работы сярод вясковай бедннаты, пытаньні выхаваньня беспартыйнага сялянскага актыву,—ва ўсіх гэтых пытаньнях нашы вясковыя ячэйкі комсамолу праяўляюць яшчэ надзвычайна слабую актыўнасьць, і з гэтай прычыны на дапамогу вясковым ячэйкам, на паляпшэньне работы па выкананьню задач, якія пастаўлены перад вясковымі організацыямі нашай партыяй і комсамолам, трэба зьвярнуць асаблівую ўвагу.

У справе ўтварэньня беспартыйнага сялянскага актыву комсамол можа дапамагчы партыі ў многам. У нас у вёсцы маецца вялікі лік пераросшых членаў комсамолу. Ці ў нас не стаіць пытаньне, куды іх прасоўваць далей, паколькі ўсіх у партыю **нельга** прыняць?

Чаму іх нельга організавана прасоўваць у згодзе з партыйнымі і Савецкімі організацыямі на работу **ў саветах, у коопэрацыі, у камітэтах Узаемадапамогі** і г. д. **Магчыма і павінна прасоўваць.**

Узмацнім масавую работу.

Часам актыўнасьць рабочай моладзі, асобных яе праслоек, і сялянскай моладзі праходзіць міма нашага саюзу. Маюцца факты, калі ў розных дабраахвотных вобчаствах ТСАавіяхіму, вобчастве культурнай змычкі, МОПР і г. д.—шэраг маладых рабочых надта добра працуе, але не знаходзіцца ў комсамоле. На гэта зьявішча,—чаму становучая актыўнасьць гэтых хлапцоў ідзе міма комсамолу,—трэба зьвярнуць **самую** сур'ёзную ўвагу.

А вось факты з жыцьця вёскі. Да апошніх перавыбараў саветаў у вёсцы ў складзе вясковых саветаў было, прыкладна, 120 тысяч маладых сялян комсамольскага ўзросту, якія ў комсамоле не знаходзіліся, а між іншым сяляне іх абіралі.

Гэта—надта цікавае зьявішча. Усё гэта сьведчыць аб тым, што ў нас яшчэ слаба пастаўлена масавая работа сярод шырокіх мас рабочай і сялянскай моладзі. Мы, заняўшыся вялікай задачай перапрацоўкі новых членаў, увайшоўшых у нашы шэрагі, некалькі забылі аб сыстэматычнай рабоце сярод беспартыйнай рабочай і сялянскай моладзі, а між тым задача рэгуляваньня росту комсамолу, задача ўцягненьня новых слаёў у нашы шэрагі, ня можа быць разьвязана без сыстэматычна пастаўленай работы сярод беспартыйнай рабочай і сялянскай моладзі.

Кожная ячэйка, кожная організацыя саюзу павінна бесьсупынна праверыць і узмацняць свае сувязі з масай беспартыйнай рабочай і сялянскай моладзі.

Адтачвайце клясавую бальшавіцкую самасьвядомасьць КСМ

Вы ведаеце, што опозіцыя ў нашай партыі за апошнія месяцы з вялізарнейшай хуткасьцю каціліся, што называецца, пад ухіл, усё далей і далей адыходзіла ад партыі, усё больш і больш супроць стаўляла сябе партыі. Вы ведаеце, да якіх немагчымых фактаў дашла опозіцыя ў пэрыод вастрэйшых міжнародных абставін, у пэрыод ускладненьня міжнароднага становішча Савецкага Саюзу.

Не прашла опозіцыя і міма комсамолу. Напрыклад, у Украінскай організацыі саюзу мы маем некалькі выступленьняў опозіцыянэраў, быўшых комсамольскіх працаўнікоў. Галоўныя іх лёзунгі у барацьбе з лініяй Цэнтральнага Камітэту моладзі, у барацьбе з лініяй партыі ў комсамоле заключаюцца ў тым, што яны выкідваюць дэмагагічныя, зусім варожыя бальшавізму лёзунгі, стараючыся падарваць работу комсамолу.

Пытаньні рацыяналізацыі прамысловасьці яны тлумачаць, такім чынам, што гавораць комсамольцамі, рацыяналізацыя ў нашай краіне праводзіцца на шыі рабочых, рацыяналізацыя вядзе да эксплёатацыі рабочых і г. д. Гэта—меншавіцкія лёзунгі. Опозіцыянэры кажуць аб тым, што ў комсамоле няма сапраўдна рэволюцыйнага выхаваньня, што ў комсамоле, акрамя бюрократызму і руціны, нічога ня відна. Як быццам яны настолькі сьляпыя, што не прыкмячаюць той агромністай творчай работы, якую, ня гледзячы на ўсе свае недахопы, праводзіць комсамол на фабрыках, заводах, у вёсцы. Хіба, таварышы, мы ня ведаем тых дасягненьняў, усёй той творчай работы, якая кіпіць ва ўсіх нашых організацыях. Кожны комсамолец ведае гэтыя дасягненьні.

Опозіцыя, напрыклад, зацьвярждае, што комсамол ператварыўся ў культурніцкую організацыю і страціў свой політычны твар, як быццам такія факты, як баявы водгук комсамолу на ваенную небясьпеку ня доказ політычнага ўзросту і рэволюцыйнасьці комсамолу.

Прыняцьце шэфства нашымі асобнымі організацыямі над асобнымі організацыямі кітайскага комсамолу, пракаціўшаеся шырокай хваляй, пачынаючы ад Ленінграду і Масквы і канчаючы асобнымі гарадамі Сярэдняй Азіі і Закаўказьзя, канчаючы Далёкім Усходам, тыя дзесяткі тысяч рублёў, якія комсамольцы сабралі на карысьць змагаючагася Кітайскага комсамолу,—**хіба гэта ня ёсьць лепшы факт**

Працяг глядзі на 4-й старонцы

праяўленьня міжнароднай салідарнасьці з боку нашага комсамолу? Хіба гэтыя факты ня сьведчаць аб тым, што ў нашых шэрагах жыве баявы пролетарскі дух?

Але опозіцыі нявыгадна бачыць усе гэтыя факты. Яна хоча спэкуляваць на цяжкасьцях, на небясьпеках, і тым самым падарваць нашу работу. Вось чаму, таварышы, пленум ЦК саюзу рашуча асудзіў опозіцыю, і вось чаму ён усім організацыям напомніў: ня трацьце надзеі, таварышы, **як і раней трымайце цьвёрда ў руках востра адточаны меч пролетарскай ідэолёгіі,** якім будзеце паражаць усякія дробна-буржуазныя, усякія чужыя пролетарыяту ўплывы. Вось чаму пленум ЦК яшчэ да пастановы ЦКК зьвярнуўся ў ЦК партыі з просьбай аб прыняцьці самых рашучых мер супроць опозіцыі.

Барацьба за ленінскую лінію ў комсамоле, растлумачваньне памылак опозіцыі ва ўнутраных і міжнародных пытаньнях павінны стаяць як і раней у асяродку ўвагі ўсіх комсамольскіх організацый.

Новыя абставіны ставяць перад намі задачу падняцьця ўзроўню нашай політычнай работы, узмацненьня работы па клясаваму пролетарскаму выхаваньню членаў саюзу, **не паслабаючы нашай „культурніцкай“ дзейнасьці, мы ў той жа час павінны падняць на яшчэ большую вышыню політычную актыўнасьць нашага саюзу бяссупынна адточваць клясавую сьвядомасьць кожнага комсамольца.**

Уне і паміма гэтага ня можа расьці бяздольнасьць нашага саюзу.

Патрэбна вучнёўская сетка

Цяпер, калі гарантыраваны прыробак будзе ўключаны ў аснаўную сетку, узьнікае пытаньне, як быць з вучнямі. Яны-ж гарантыраванага прыробку не атрымоўваюць. А калі мы ўключым у іх стаўку, дык непамерна павялічым зарплату. Таму **мы прышлі да думкі аб неабходнасьці ўстанаўленьня для вучняў асобнай вучнёўскай сеткі.** Але гэта сетка павінна быць ўведзена пры ўмовах захаваньня існуючага ўзроўню зарплаты вучня.

На каго распаўсюджваць вучнёўскую сетку: на ўсіх вучняў ці толькі на вучняў ФЗВ? **Абгаварваючы гэтае пытаньне, пленум ЦК прышоў да вываду аб неабходнасьці распаўсюджваньня вучнёўскай сеткі як агульнае правіла, і на фабзавучнікаў і на брыгадна-індывідуальнае вучнёўства.**

Вучнёўская сетка дапаможа нам правільна паставіць справу вучнёўства. **Яна будзе вялізарным рэгулятарам. Распрацоўваючы вучнёўскую сетку, мы прадугледжваем і далейшае падняцьце зарплаты вучняў у адпаведнасьці з падняцьцем зарплаты дарослых.**

Наша сіла—у моцным тылу.

Мы ўжо казалі, што пытаньні ваеннай небясьпекі, якія стаяць перад Савецкім Саюзам, ні ў якай меры не адцясьнілі задач нашага гаспадарчага будаўніцтва. Сярод задач гэтага будаўніцтва першае месца займае рацыяналізацыя прамысловасьці. Баявая магутнасьць Чырвонай арміі грунтуецца на моцным тылу, моцнай прамысловасьці. Пагэтаму задача рацыяналізацыі прамысловасьці з прычыны новых падзей павінна быць пастаўлена яшчэ вастрэй.

Рацыяналізацыя—на першым пляне.

Наша соцыялістычная рацыяналізацыя ставіць сваёй асноўнай задачай зьніжэньне сабекошту продукцыі, спрыяе тым самым зьніжэньню цэн, а **значыць павялічвае рэальную зарплату рабочых і ўзмацняе саюз рабочых і сялян.** Вось чаму соцыялістычная рацыяналізацыя займае зараз галоўнейшае месца ў гаспадарчай політыцы партыі.

Рацыяналізацыя наша і капіталістычная.

Мы ведаем, што капіталістычныя дзяржавы таксама праводзяць рацыяналізацыю. Але між капіталістычнай і соцыялістычнай рацыяналізацыяй ёсьць вялікая розьніца. **Праводзячы соцыялістычную рацыяналізацыю, мы ўзмацняем сілу і магутнасьць рабочай клясы;** капіталістычная рацыяналізацыя **накіравана супроць інтарэсаў пролетарыяту.**

Капіталістычная рацыяналізацыя ідзе, у першую чаргу, не за лік тэхнічных паляпшэньняў, а за лік наступленьня на рабочую клясу. Пры ёй расьце беспрацоўе, узмацняецца патагонная сыстэма, зьмяншаецца зарплата.

Соцыялістычная рацыяналізацыя, падымаючы вытворчасьць працы, тым самым насычае промтаварамі наш унутраны рынак, бо спажываньне нашага ўнутранога рынку куды большае, чым цяперашнія нашыя вытворчыя магчымасьці. Капіталістычная рацыяналізацыя страдае недахопам рынкаў, вядзе к масаваму росту беспрацоўя, вядзе да новых войнаў.

У той час, як наша беспрацоўе зьяўляецца вынікам аграрнага перанасяленьня вёскі, беспрацоўе ў капіталістычных краінах расьце за лік звальненьня рабочых з прадпрыемстваў.

К новым машынам—новага рабочага.

Соцыялістычная рацыяналізацыя, паляпшаючы тэхніку нашай вытворчасьці, бяссумленна выклікае шэраг зьмен у складзе рабочай сілы. Гэта акажа ўплыў на профэсыйны склад рабочых. Рацыяналізацыя выцісьне рамесьніцкую, або паўрамесьніцкую працу. Мэханізацыя падвядзе да спрашчэньня профэсый, зьнацьць і падрыхтоўка кваліфікаваных рабочых будзе патрабаваць куды меншага тэрміну.

Побач з гэтым прамысловасьць прад'яўляе патрабаваньне і навысока кваліфікаваных рабочых, якія будуць кіраваць вытворчымі процэсамі.

ФЗВ на шляху да перабудовы

Усё гэта ставіць перад намі пытаньне аб сыстэме падрыхтоўкі рабочага для прамысловасьці.

Некаторыя гаспадарнікі, асноўваючыся на патрабаваньнях прамысловасьці, высоўваюць проэкт падрыхтоўкі праз фабзавуч толькі кваліфікаваных рабочых. ЦК нашага Саюзу ўвесь час выказваецца супроць гэтага. **Мы павінны ажыцьцявіць на нашых прадпрыемствах соцыялістычную асьвету рабочай моладзі, якая злучае вытворчую працу з тэорытычным навучаньнем і грамадзка-політычным выхаваньнем.** Мы зацікаўлены ў тым, каб рабочыя былі не мэханічнымі дадаткамі да машын, а разумелі ўвесь процэс вытворчасьці, былі-б сьвядомымі тварцамі.

Ці вялікі двух гадовы тэрмін

Найбольшыя спрэчкі будзе выклікаць першы тып школы.

Два гады вельмі многа, —скажуць нам.

Вядома, навучыцца вытворчым навыкам можна хутчэй. Але мы павінны рыхтаваць сьвядомых, культурных рабочых, якія маглі-б мяняць сваю работу, пераходзячы ад выкананьня адной працы да другой. Бо праца па сыстэме канвэйера надзвычайна аднолькава і, значыць, зморваючая. **Працу на конвэйеры трэба рабіць разнавыгляднейшай. А гэтаму будзе адпавядаць наш проэкт фабрычна-заводзкога вучнёўства.**

Броня не запаўняецца

Наступнае пытаньне, разабранае пленумам ЦК, гэта—пытаньне аб броні. **З сувязі з рацыяналізацыяй паўстаё пытаньне аб тым, наколькі броня адпавядае запатрабаваньням прамысловасьці.** Вы-ж ведаеце, што як мы ня біліся, броня у нас ніколі ня была запоўнена цалкам. Замест 7 проц. броні, якая налагалася па ўсёй прамысловасьці ў сярэднім у 1924 г. мы мелі 4,8 проц. запоўненай броні. У 1925 г.—5 проц., у 1926—5,4 проц., на 1 студзеня 1927 году таксама 5,4 проц. У шэрагу галін прамысловасьці ў броню ўваходзіла 40 проц. пераросткаў.

Рыхтаваць вучняў толькі, колькі патрабуе прамысловасьць

Такое невыпаўненьне броні тлумачыцца вядома неадпаведнасьцю яе з запатрабаваньнямі прамысловасьці ў падросткавай працы. **З гэтага прычыны мы павінны рыхтаваць вучняў столькі, колькі патрабуе гэтаа прамысловасьць.** Вось чаму ўсесаюзная конфэрэнцыя і рашыла вылічаць бронь у адносінах да кваліфікаваных рабочых.

З тэй прычыны, што правядзеньне новых форм броні будзе патрабаваць вядомага часу, то пленум ЦК ухваліў перагледзець нормы броні да 1 студзеня 1928 году і правесьці ў жыцьцё з 1928-1929 гаспадарчага году. У працягу новага гаспадарчага году броня не павінна быць скарочана больш чым на 30 проц. **Гэтае скарачэньне пойдзе за лік вываду з броні пераросткаў і скарачэньня новага прыёму але ні ў якім выпадку не за лік скарачэньня падросткаў з прамысловасьці.**

У ФЗВ ў бягучым годзе будзе прынята столькі-ж вучняў, колькі школы выпушчаюць у бягучым годзе, гэта значыць, прыблізна 25 тысяч.

Розьніца паміж заробкам дарослага і вучня

Цяпер пяройдзем да пытаньня зарплаты вучняў.

Профсаюз зараз праводзіць тарыфную рэформу, якая павінна зьменшыць розьніцу, якая атрымалася ў апошні час паміж кваліфікаванымі і нізка аплачваемымі рабочымі.

Асноўная тарыфная стаўка ў сувязі з неабмяжаванай зьдзельшчынай страціла сваё значэньне. Нярэдка заробкі бываюць больш асноўнай стаўкі. Тут трэба асабліва падкрэсьліць гарантыраваны прыробак, які атрымоўваюць многія рабочыя. Цяпер зьезд профсаюзаў рашыў уключыць гарантыйны прыробак у асноўную стаўку тарыфнай сеткі.

Паколькі неабмяжаваная зьдзельшчына распаўсюдзіла гарантыраваны прыробак на дарослых рабочых, дык у першых двух разрадах тарыфнай сеткі засталіся пераважна вучні. Гэтым тлумачыцца розьніца паміж сярэднім заробкам дарослага і сярэднім заробкам вучня. Калі ў 1925-1926 г. сярэдні заробак падростка ў адносінах да заробку дарослага рабочага складаў 41 проц., дык у 1926-27 г. ён зьменшыўся да 39,5 проц. Гэты разрыў паміж сярэднім заробкам вучня і заробкам дарослага рабочага тлумачыцца тымі прыробкамі і ўвядзеньнем неабмежаванай зьдзельшчыны, якія ўжываліся, галоўным чынам, сярод дарослых рабочых.

Супроць хвасьцізму і скажэньняў рацыяналізацыі.

Ці робім мы ўступкі?

Ёсьць настрой сярод асобных комсамольцаў і нават сярод актыву, што саюз ідзе на «ўступкі», згаджаючыся на скарачэньне броні і г. д. Гэта тэорыя зусім ня верна. Што значыць уступкі? Каму ўступкі? Пролетарыяту? Ці можна лічыць гэта ўступкамі? Бачыце, рабочая моладзь ёсьць частка рабочай клясы. Уступак тут ніякіх няма, бо ўсё гэта ідзе ў інтарэсах рабочай клясы ў цэлым, у інтарэсах нашай прамысловасьці, у інтарэсах пролетарскай дзяржавы.

Мы павінны самым бязьлітасным образам змагацца з цэхавымі настроямі асобных груп рабочых і рабочай моладзі Калі рабочая моладзь ня будзе бачыць нічога, акром толькі сваіх інтарэсаў, то гэта будзе вялікай абмылкай, гэта будзе вялікай небясьпекай.

Мы павінны ўвязаць асабовыя, групавыя, цэхавыя інтарэсы з агульнымі задачамі рабочай клясы. Пагэтаму **барацьба з цэхаўшчынай, з коснасьцю, барацьба з такога роду консэрватызмам павінна весьціся самым жосткім образам.**

Вы ведаеце, што опозіцыя галоўнымі сваімі лёзунгамі выкідвае абяцаньне падвысіць зарплату, абяцаньне даць кватэру, абяцаньне павялічыць броню і г. д. Але, таварышы, кажуць, што той, што многа абяцае, ня ў курсе справы. Усякі сьвядомы рабочы пойме, што той, хто многа абяцае, нічога ня зробіць.

Болей цяжкая справа весьці рабочых за сабою, умяць, увязваць іх асабовыя інтарэсы з агульнымі задачамі рэволюцыі, з агульнымі задачамі пролетарыяту. Пагэтаму мы з усёй рашучасьцю павінны ўдарыць па хвасьціцкіх настроях.

Рацыяналізацыя—справа рабочых і рабочай моладзі

З другога боку, мы павінны **змагацца і супроць скажэньняў рацыяналізацыі.** Вы ведаеце, як часта некаторыя гаспадарнікі і адміністратары скажалі рэжым экономіі і тым самым **компрометыравалі гэту ідэю сярод рабочых.**

Хвасьціцкія настроі маюцца і сярод комсамольцаў і сярод актыву. Некаторыя з іх, напрыклад, так тлумачаць рашэньне аб броні:

«Рашэньне аб памяншэньні броні правільнае, але гэта нашага заводу ня тычацца». Так гаварыць, вядома, нельга. Трэба прама ставіць пытаньні перад рабочай моладзьдзю, трэба гаварыць ёй праўду, тлумачачы ёй неабходнасьць часовых невялікіх ахвяр у інтарэсах перамогі рабочай клясы.

Будзьце гатовы да абароны рэспублікі.

Пленум ЦК прыняў шэраг адказьнейшых рашэньняў па гэтаму пытаньню. Мы павінны перамагчы благадушныя настроі, якія ёсьць сярод некаторых слаёў моладзі, што толькі кажуць аб вайне, а вайны ня будзе. Такое благадушша шкодна, такое благодушша дэмобілізуе нашы шэрагі, падрывае нашу згуртаванасьць нашу баявую гатоўнасьць.

Пагэтаму, не вызнаючы тэрмінаў вайны, мы павінны паставіць задачу, каб у любы момант быць гатовымі адказаць на ўдар ворага ўдарам.

— Вы ведаеце, як шалёна рыхтуюцца да вайны капіталістычныя краіны. У Японіі існуе трохмільённая ўрадавая організацыя моладзі, якая ставіць сваёй задачай ваенную падрыхтоўку моладзі. Мусаліні організаваў фашысцкі саюз моладзі, налічваючы 500 тысяч чалавек, які ставіць сваей мэтай ваеннае абучэньне. Пілсудзкі ў Польшчы мае організацыю «Стралец» у 200,000 чал. У Нямеччыне існуюць дзесяткі розных фашысцкіх і іншых буржуазных організацый, якія навучаюць моладзь вайсковай справе.

З кожнага комсамольца падрыхтаваць байца

Мы ў гэтых адносінах надта і надта адсталі, распусьціліся. Новыя абставіны патрабуюць найвялікшай напружанасьці сіл ва ўзмацненьні абароназдольнасьці краіны. Пагэтаму **Пленум ЦК ЎсеЛКСМ пастанавіў увесьці абавязковае ваеннае абучэньне комсамольцаў** (воплескі).

Гэта настанова патрабуе ад кожнага комсамольца: **ведаць тую ці іншую галіну вайсковай справы.** Мы павінны паставіць ваеннае абучэньне умела, каб захапіць моладзь, каб зацікавіць яе. Мы павінн зрабіць так, каб кожны комсамолец мог па свайму жаданьню выбраць тую альбо іншую галіну ваенных ведаў. Мы павінны прыстасаваць ваеннае абучэньне да прафэсыяў рабочых-комсамольцаў.

Ня толькі комсамолец, але і кожная комсамолка павінны ведаць вайсковую справу. Дзяўчына комсамолка павінна праходзіць ці агульнае ваеннае абучэньне ці вывучаць ваенна-санітарную справу. Выбар павінен быць дабраахвотным. Трэба памятаць, што абарона краіны патрэбуя ад нас дзесяткаў тысяч чырвоных санітараў і чырвоных санітарак. Іх павінен падрыхтаваць і даць Ленінскі комсамол. Трэба практычна паставіць і вырашыць задачу ўцягненьня **ўсіх** членаў УсеЛКСМ у шэрагі АСААвіахіму.

Выхаваць моладзь на традыцыях баявога мінулага

Мы маем справу ў комсамоле з двухмільённай масай, большасьць якой уступіла ў саюз у 1924-25 і 26 г.г. Большасьць не прайшло школы грамадзянскай вайны, большасьць добра ня ведае гэтай эпохі, ня ведае баявых традыцый саюзу, ня ведае тае работы, якую наш саюз праводзіў на фронтах грамадзянскай вайны. Мы павінны выхаваць гэты маладняк на баявых традыцыях нашай партыі, нашага комсамолу, нашай Чырвонай арміі.

Наш абавязак—**рыхтаваць моладзь да будучых боек, адтачваючы яе клясавую сьвядомасьць, вучачы клясава падыходзіць да ўсіх зьявішчаў і здарэньняў.** На тлумачэньні і вывучэньні такіх пытаньняў, як задачы Комінтэрну, проблемы кітайскай рэволюцыі, барацьба з небясьпекаю вайны, мы павінны выкўваць з комсамольцаў міжнародных пролетарскіх рэволюцыянэраў.

Кожны малады рабочы, кожны комсамолец павінен умець ахопліваць ня толькі пытаньні, якія стаяць перад намі ўнутры Савецкага Саюзу, але і ўсе асноўныя пытаньні якія стаяць перад ўсёй міжнароднай рабочай клясай.

Перад тварам ваеннай небясьпекі мы кідаем заклік да ўсёй пролетарскай моладзі, да усіх комсамольцаў:

— Узмацняйце рэволюцыйную дысцыпліну і баявую гатоўнасьць у шэрагах Ленінскага Комсамолу!

— Узмацняйце адзінства нашай партыі!

— Узмацняйце пролетарскае кіраўніцтва, змагайцеся з хвасьцізмам і дробна-буржуазнай ідэолёгіяй!

— Рацыяналізуйце прамысловасьць!

— Бярэцеся за ваеннае абучэньне, вучэцеся страляць, будзьце гатовы да абароны заваёў Кастрычнікавай Рэволюцыі!

ВЕРШЫ

Я. Панамароў.

Ой, у полі над крыніцай

(З народнага)

Там, у полі над крыніцай
Над крыніцай,
Над крыніцай.
Чуў я шопат
Лозы-ніцай,—
Лозы-ніцай,
Над крыніцай...

* * *

Ой, шапталісь з асакою
З асакою
За ракою
Над крыніцай за ракою
За ракою
З асакою...

. . . .

* * *

Ночкай сьветлай,
Ночкай дзіўнай,
Ночкай дзіўнай
Ночкай дзіўнай...
Адчуваў я водыр ніўны?
Ночкай дзіўнай
Водыр ніўны...
Ось, тады-то над крыніцай,
Над крыніцай,
Над крыніцай...
Думкі роем,
вераніцай,
Вераніцай.
Над крыніцай.
Запляталіся ў каралі...
У каралі
У каралі...
Несьлісь далей,
Несьлісь далей
І спляталіся ў каралі...

З. Бульбянік.

За роднай вёскай.

За родну, выйдзі, сваю вёску,
На ніва мілыя заглянь,
У жаўтковай руні ўсе палоскі—
Пасланы з зелені дыван!

Дзяўчына з русаю касою
Маліна—шчокі ад крыві
Сагнулась крукам над зямлёю—
Пшаніцу поле ад травы.

А на загонах, у пшаніцы
Цьвітуць—сінеюць васількі.
Яны мігцяцца маладзіцы,
Гараць, бы тыя аганькі...

У баку палосы прасякае
Чыгунка доўгая—касьнік
Па ёй імчыцца, дым шугае,
Сталёвы, чорны конь—цягнік.

Як выйду, гляну я за вёску—
Укрыта руньню ўся зямля.
Палоскі, родныя палоскі,
Я ваш і праца тут мая!

Р. Камлыга

* * *

Сіні дым, сіні цьвет навакол
Закурыўся над лёнам бахматым,
А дзесьці за шумнай ракой
Звоняць косы сталёвым раскатам.

Каля хаты-бабулі крывой,
Чырванее мядовая грэчка.
Ды на ўзьмежку сваёй галавой,
Горда сьвеціцца сонечнік сьвечкай,
Узьнімае высока сваю
К сонцу сонечнік сонную голаў;
Там над сонейкам птушкі пяюць,
Песьні несьцяцца з ветрыкам
голым

Песьні несьняцца з ветрам, плывуць
За ракою туды, дзе пакосы.
І поўняць сабой сіняву
Разам з звонам мянтуючых косаў.

ПАД ПРАМЕНЬНЯМІ СОНЦА

не паслабім тэмпу работы

Мы не растаялі ад палкага сонца.

Конкурс на зялёнай лугавінцы.

(Рагачоў).

Ячэйка Савустаноў сумесна з ячэйкай вёскі забалоцьце (над якой першая шэфствуе), правяла конкурс на лепшага гарманістага, плясуна, сьпяваку і апавядальшчыка.

Недастаткова падрыхтаваліся мы да конкурсу, але ўсё жа ён прашоў надта цікава. Конкурс адбыўся ў вёсцы Забалоцьце на зялёнай лугавінцы, дзе было шмат людзей—старых, маладых і дзяцей. Выступала 14 чалавек.

Цікавымі былі выступленьні двух старых сялян.

50-ці гадовы дзядзька Ткачоў насьмяшыў нас гутаркамі аб «Панскім Ігрышчы» і «Сафронавым шлюбу». Дзед Пышкароў скакаў і сьпяваў новую «каробачку» і ўсё заклікаў моладзь каб не саромілася і ўзяла прыклад з яго, старога.

Але вось журы пашло на пасяджэньне, ўсе нецярпліва чакаюць вынікаў. Праз некалькі хвілін пачалі раздаваць падарункі: матар'ял на штаны, сукенку, кашулю, розныя бібліотэчкі і г. д.

Дзед Ткачоў атрымаўшы за свае гутаркі матар'ял на кашулю вынес падзяку «за гэты дзень, за гэты конкурс».

Яшчэ адно апошняе слова і ўсе разышліся з пажаданьнем палепшыць веды ў галіне вясёлага мастацтва.

Улетку наша ячэйка не растаяла ад палкага сонца і як бачыце, працягвае сваю культ-масавую работу.

А. Жазьмэр.

Масавае гуляньне.

(Сеньненскі раён, Машчанскага сельсавету, Віцебшчына).

Нядаўна наша комсамольская ячэйка правяла масавае гуляньне моладзі. Да гэтага мы рыхтаваліся каля двух тыдняў: аднаму таварышу было даручана напісаць абвестку і вывесіць у вёсцы, другому падрыхтаваць з комсамольцамі дэклямацыі, гульні, частушкі,. песьні, скокі, катаньне на качэлях, гульні з мячом.

Перад адчыненьнем гуляньня быў пастаўлен даклад аб мэтах гуляньня.

Пагутарылі аб міжнародным становішчы, аб тыдні абароны.

Трэба адзначыць, што васковая моладзь аднеслася да гуляньня надта ўважліва, ня было хуліганскіх выступленьняў, якія прыкмячаліся раней. Гуляньне працягвалася з 12 гадзін дня да 3-х гадзін раніцай.

У канцы гуляньня выступала беспартыйная моладзь і прасіла каб найчасьцей організоўваць такія гуляньні.

Янка.

„Летнія ўмовы“

(Рагінская ячэйка ЛКСМБ, Бабруйшчына)

Доўга зьбіралася наша ячэйка пачаць летнюю палітвучобу. Нарэшце, у канцы чэрвеня месяца бюро пастанавіла: пачаць прапрацоўку 15-ай партконфэрэнцыі УсеКП, і заняткі праводзіць адзін раз у тыдзень.

Прышла першая субота. З 10 комсамольцаў прышлі са спазьненьнем 3-я і то з іх 2-я хутка пашлі па сваім справам дамоў. Больш ніхто ня прышоў ня гледзячы на тое, што ведалі аб занятках усе. Нават сам «політасьвет» ня прышоў.

Шмат якія комсамольцы тлумачаць гэта «летнімі ўмовамі». Але гэтыя тлумачэньні будуць сьмешнымі таму, што дысцыпліна справа не сэзонная. Ва ўсе часы году дысцыпліна ў комсамоле павінна стаяць на належнай вышыні.

Трэба бюро ячэйкі падцягнуць хлапцоў і прасачыць за выконваньнем сваіх пастаноў.

М. Рабіновіч.

Навука і жыцьцё

Чэмбэрлен і муха

Узяць хаця-б Чэмбэрленаву небясьпеку. Мы правільна ацанілі яе і цяпер вядзем энэргічную падрыхтоўку да абароны. А вось «мушыную» небясьпеку, якая вакол нас, якая на кожным кроку падсьцярагае любога з нас, мы ўпарта ня хочам прыкмячаць, і нават пасьмехаемся, калі нам гавораць аб ей. А муха страшней гарматы і ўдушлівага газу. Страшней таму, што ад яе гібне больш чым на палёх бояк. Ня верыце? Вось вам лічбы:

Перш за ўсё, як вялізарна мушыная армія. У працягу году муха можа даць 9 пакаленьняў. У выніку: праз год кожная муха дасьць:

40.000.000.000.000.000.000.000 патомстваў.

Гэта аб яе колькасьці. А цяпер аб яе аружжы. Даказана, што муха зьяўляецца аднэй з энэргічных насіцеляў заразы: на аднэй мусе могуць знаходзіцца **ад 5.000 да 6.000.000** бактэрый, якія яна пераносіць ад хворага да здаровага.

Якія хваробы можна атрымаць ад мухі?--Сухоту, сібірскую язву, халеру, брушыны тыф, чуму і нават стаўбняк і праказу. Падлічце, сколькі чалавек умірае ад гэтых хваробаў, і вы зразумееце, якім жудасным ворагам зьяўляецца для нас муха.

Як можна абараняцца супроць яе? Перш за ўсё, тымі сродкамі, якія ўбіваюць мух, залящеўшых к нам у пакой: ліпкая папера «сьмерць мухам», мухалоўка. Але самае галоўнае, вядзеце барацьбу з мухай чыстатой: ачышчайце крошкі са стала, часьцей мыйце яго, не трымайце брудвай бялізны ў сябе пад ложкаю хавайце прадукты зачыненымі, мыйце рукі перад ядой. А галоўнае--зразумейце, што мушыная небясьпека сур'ёзная і што злачынна забываць яе, асабліва цяпер калі над намі навісла пагроза вайны. **Сучасная барацьба з мухамі і наша прывычка да чыстаты спасуць многіх, у час няўхільных эпідэмій ваеннай паласы.**

Зьвер, ня менш страшны, чым Чэмбэрлен

Пасеў бактэрый

Ураджай—гэта наша валюта. Кожная лішняя дзясятая доля балу, якая ацэньваецца намі, гэта новыя абарудваньні, новыя машыны, школы, дамы самалёты.

У гэтых дзясятых—уся магутнасьць нашай гаспадаркі, залог нашага прамысловага разьвіцьця.

Адсюль—наша аснаўная задача: абавязкова павялічыць колькасьць дзясятых у агульным «хлебным балу». А дзеля гэтага, акрамя ўсяго іншага, нам прыходзіцца няўпынна сачыць за тым, што робіцца за мяжой у галіне павышэньня ўраджайнасьці.

„Кухары“ расьлін

Навука даўно ўстанавіла, што добрая пладародная глеба мае ў сябе вялікую колькасьць бактэрый—мікраскапічна маленькіх жывых істот велічынёю ня больш аднэй тысячнай мілімэтру, колькасьць якіх ад 20 да 100 мільёнаў знаходзіцца ў адным граму зямлі.

Гэтыя глебавыя бактэрыі аказваюць вялікую дапамогу расьлінам. Яны зьяўляюцца як бы «жывымі кухарамі», якія з няўдобаварымых глебавых прадуктаў падрыхтоўваюць добра ўспрымаемыя расьлінамі рэчы.

Расьліны складаюцца з вугляроду, вадароду, кіслароду і азоту. Першыя тры—вуглярод, вадарод і кісларод атрымоўваюцца расьлінамі з вады і паветры без усялякага ўдзелу чалавека. Што-ж датычыцца азоту, то расьліны яго ня могуць атрымоўваць прама з паветры. Яны дастаюць яго праз карэньні з глебы, куды ён пападае часткай з паветры, але галоўным чынам, сумесна з угнаеньнямі і перагніўшымі карнявымі астаткамі расьлін.

К вялікаму жалю, самі ўгнаеньні ня могуць быць непасрэдна «з'едзяны» расьлінамі. Яны зьяўляюцца, як бы сырым кармленьнем, якое трэба спачатку апрацаваць, «зварыць» і толькі ўжо потым з'есьці. І вось гэтую та апрацоўку сырых прадуктаў угнаеньняў і робяць бактэрыі.

Адсюль вынік: **раз бактэрыі спрыяюць лепшаму кармленьню расьлін, значыць для паляпшэньня ўраджайнасьці трэба ўвесьці ў глебу неабходную колькасьць іх.**

„Азофікс“

Гэтая думка ўпяршыню паявілася ў апошнія гады мінулага стагодзьдзя, але першаму пачаўшаму работу з ёй праф. Стаклазу не ўдалося дабіцца вынікаў. І толькі ў самы апошні час асобныя хімічныя ляборaторыі Нямеччыны прыступілі к шырокаму разьвядзеньню гэтых глебавых бактэрый і вывялі гэтую справу на практычны шлях.

Вось прыклад скарыстаньня гэтым спосабам угнаеньня. Падрыхтаваныя дзеля пасеву бактэрыі, асабліва выгадныя дзеля хлебных расьлін (гэтыя бактэрыі маюць назву «Азофікс»), прадаюцца ў бутэльках у жыдкім выглядзе. Карыстаньне гэтым

Злева—ураджай са звычайнага поля, Зправа—з поля, угноенага бактэрыямі

спосабам надта простае. Бяруць добрую зямлю з нівы (для 1 чверткі дзесяціны 30 пудоў) добра яе прасейваюць, сыплюць на падлозе тонкім слоем і апырскваюць з бутэлькі. Падрыхтаваная такім чынам зямля рассыпаецца тонкім слоем на ўгноеным вучастку пасьля чаго яе баранцуюць і ўкатваюць карчом.

Вынік гэтага спосабу надзвычайна добры: пры цане вялікай бутэлькі «Азофіксу» (дастатковай дзеля аднэй дзесяціны)—8 руб., павышэньне ўраджайнасьці на 30-50 проц.

Бярэце прыклад

(Горкі, Аршаншчына)

Сярод насельніцтва Горак і ў ваколіцах на адлегласьці 15 вёрст вядзецца вялізарная праца. На гэтую працу **вылучана больш 150 чалавек студэнтаў,** якія пры дапамозе дакладаў, ілюструемых цодоўнымі ліхтарамі і хімічнымі вопытамі, прасоўваюць ваенныя веды ў вёску.

Трэба адзначыць, што ваенізацыяй вельмі цікавіцца значная частка жыхароў вёсак; гэта можна бачыць з таго, **што ў кожнай ваколічнай вёсцы ёсьць ячэйка ТСААвіяхіму.** Нават былі такія выпадкі, калі сяляне, якія **жывуць за 20 вёрст** ад гораду, **прыходзілі ў райком ТСААвіяхіму з просьбай, каб у іх вёсцы організавалі ячэйку.**

Комсамольцы і партыйцы Горак зараз добра ведаюць строй, добра ўмеюць уладаць зброяй.

Янка Каваль.

Справы і дні Задубскай ячэйкі

СЁНЬНЯ ЗАКАНЧВАЕЦЦА АГЛЯД.—ЯКІЯ ЗАГАНЫ?—ЧАМУ КУЛЬГАЕ КУЛЬТУРНА-МАСАВАЯ ПРАЦА.—ШТО ТАКОЕ „СТАРАГРОД“.—ТОЛЬКІ АДЗІН БАТРАК.—ДЗЕ БЫЎ КАРМЯНСКІ РАЙКАМОЛ?—ШТО ДАЎ АГЛЯД

Заганы ў працы.

Ячэйка не стараецца **«вучыцца на недахопах»,** а трымае курс на большую прапрацоўку пытаньня, на дасканалае беспамылковае выращэньне яго, але ўсё-ж такі і праца яе непазбаўлена ад заганаў.

Больш усяго кульгае ячэйка на вучастку **масавай культурна-асьветнай працы.**

Гэтага ня скрывае і бюро ячэйкі, аб такім загане ведаюць і ўсе комсамольцы.

У часе агляду, задубскія комсамольцы захацелі паказаць, як яны праводзяць культурна-асьветную працу сярод сялянскай моладзі.

Парашылі правесьці дзень сялянскай моладзі.

Як пачало зьмяркацца, некалькі комсамольцаў, на чале з сакратаром ячэйкі, пачалі ўвіхацца на сцэне каля стварэньня з веляніва жывой дэкорацыі.

У хуткім часе, досыць організавана, сабралася моладзь. Частка ў клюбе сьпявае, частка яе швэндаецца па садзе.

Калі прышло да адчыненьня вечару—неаказалася дакладчыка. Пачалі шукаць, але замест дакладчыка знайшлі ад яго пісульку, толькі што прысланую—**„захварэў і рабіць даклад не магу“.**

Некаторыя комсамольцы былі згодны з тым, каб дзень сялянскай моладзі не праводзіць, але большасьць была за тое, што нельга моладзь падводзіць і калі яе склікалі—трэба нешта ёй даць.

Сакратар Кармянскага РК КП(б)Б тав. **Фагенгауз** па настойлівай просьбе бюро ячэйкі згадзіўся зрабіць даклад на тэму **«новы быт».**

Праўда, хоць у дакладзе гаварылася больш **„наогул аб задачах моладзі“** і поўнасьцю **адсутнічалі мясцовыя факты і прыклады,** але ў асноўным прысутныя слухалі яго досыць уважліва.

Пасьля дакладу і некалькіх выступленьняў прысутных, пачалася «мастацкая частка».

На невялічкай сцэне, устаўленай яшчэ жывымі галінамі з дрэў, зьявіліся некалькі хлапцоў і дзяўчат, у звычайнай сваёй вопратцы, толькі намазаўшыся крыху грымам, і пачалі прадстаўляць гэрояў з п'есы поэмы М. Чарота **«Сон на балоце».**

Калі ставіць на сцэне вершаваныя рэчы, трэба абавязкова ўсім удзельнікам напамяць ведаць свае ролі. Інакш атрымаецца каша і ніхто нічога не зразумее.

Задубскія комсамольцы, у тым ліку і сакратар ячэйкі у галоўнай ролі, ставілі «Сон на балоце» толькі пасьля дзьвюх рэпэтыцый, слоў зусім ня ведалі, а палажыліся на суфлёра.

Вядома, з такой падрыхтоўкай сцэна не змагла **прыцягнуць да сябе ўвагі прысутных** і моладзь нездаволенай пачала разыходзіцца. Падняўся шум і «артысты» на **сярэдзіне п'есы абарвалі ход спэктаклю.**

Пасьля гэтага вечару, сябры бюро і радавыя комсамольцы, настойліва даказвалі выяздной рэдакцыі, што гэты іх вечар—**самы няўдачны, што раней іх ДСМ праходзілі куды цікавей.**

Вярсты за дзьве ад Задуб'я ёсьць надзвычайна прыгожае месца **Старагрод.** Раней тут жыў пан, які павольна пахаджваючы па алеях, усаджаных густа высокімі ліпамі і клёнамі і з задавальненьнем паглядаў, як на другім баку возера, «мужыкі» старанна працавалі на яго, як млын грукаў, як пятнаццаці дзесяцінны пладовы сад цьвіў рознакольнымі кветкамі.

Цяпер сюды кожны сьвяточны дзень **зьбіраецца моладзь больш чым з 5 суседніх вёсак, каб у большым гурце павесяліцца, пасьпяваць.**

Па сярэдзіне алеі вытаптана, як на таку, круглае месца, дзе моладзь пад гармонік круціць польку, вальс, кракавяк, тустэп...

Комсамольцы сюды таксама прыходзяць і нараўне з усёй моладзьдзю каратаюць вольныя хвіліны.

Недахопам ячэйкі тут зьўляецца тое, што яна не **пастаралася скарыстаць, гэта Старагродзьдзе для свае культурна-масавай працы; неналадзіла тут ні гульняў масавых, ні выступленьняў розных, ні разу не правяла тут для сялянскай моладзі.** Наогул кажучы, зьбіраецца моладзь у Старагродзьдзе і час праводзіць **пастарому.**

Свае недахопы ў культурна-масавай працы ячэйка бачыць досыць добра, згаджаецца з імі і гаворыць—**правільна організоўваць досуг сялянскай моладзі мы яшчэ не навучыліся: гэта слабае месца нашай працы.**

Ня можа пахваліцца задубская ячэйка і сваім пролетарскім кіраўніцтвам, сваім соцыяльным складам. **З 32 комсамольцаў у ячэйцы толькі і батрак і 7 беднякоў.** Усе іншыя—**серадзнякі.**

Такое становішча **зусім ненормальнае,** тым больш, што ў Задуб'і досыць шмат беднякоў і батракоў.

Бюро ячэйкі працуе згодна пастановы агульнага комсамольскага сходу, прынятай у часе перавыбараў. **Пляну-ж працы ў ячэйцы ні сталага ні каляндарнага няма.**

Піонэрпраца таксама пастаўлена слаба. У летні час зборы атраду ніколі не праводзяцца, дзеці большую частку году **„ганяюць сабак“.**

У сельсавеце існуе **краязнаўчы гурток,** у якім працы амаль ніякай няма. **Ячэйка не паклапацілася ажывіць гэты гурток, зацікавіць краязнаўствам моладзь і дарослых сялян сельсавету.**

Побач **з надзвычайна добра падабраным парадкам сходаў саюзных дзён,** разолюцыі па дакладах **прымаюцца не заўсёды сур'ёзна.** Ёсьць выпадкі, калі пасьля справаздачы комсамольца—самастойнага гаспадара, у пратаколе значыцца—**«прыняць да ведама»**

Характэрна адзначыць, што **Кармянскі Райкамол амаль зусім не адзначаў недахопы задубскай ячэйкі, не дапамагаў практычна іх зьнішчыць.**

Што далі 15 дзён

Агляд задубскай ячэйкі цягнуўся 15 дзён. За гэты час мы паказалі ў **асноўным справы і дні гэтай ячэйкі.** Трэба прызнацца, што час для агляду—**гарачая пара палявой працы**—недазволіў падрабязгова азнаёміцца **з бытам** комсамольцаў і сялянскай моладзі, больш падрабязгова вывучыць **ячэйкіны недахопы.** Але і па тых матар'ялах, якія намі сабраны ў Задуб'і і зьмешчаны ў газэце, можна зрабіць некаторыя, зусім правільныя вывады.

Перш за ўсё, ці навучылася задубская ячэйка **працаваць пановаму,** ці **змагла яна прыстасаваць сябе да запатрэб бягучага моманту?** На гэта такое запытаньне будзе толькі **станоўчы адказ.**

Па думцы Магілеўскага акругкому, дый агляд гэта поўнасьцю падцьвердзіў, **задубская ячэйка, прэміраваная на акруговым конкурсе вясковых ячэек першай прэміяй, здолела практычна знайсьці спосабы ўвязкі асабістай зацікаўленасьці комсамольцаў у палепшаньні сваёй гаспадаркі з агульнымі задачамі соцыялістычнага будаўніцтва.**

Гэта вялізарнае дасягненьне ячэйкі становіцца яшчэ больш каштоўным, калі прыпомнім усю сыстэму кіраўніцтва яе працай, якая зьяўляецца галоўнай прычынай усіх посьпехаў. Ячэйка ў сваёй працы менш за ўсё **кіруецца сухімі цыркулярамі** і дырэктывамі зьверху, не чакае, напрыклад, **паказаньня з акругкому** (як гэта было ў агледзенай «Комсомольской Правдой» таруцінскай ячэйцы, Калужскай губэрніі) **як быць з купляй племяннога быка,** але калі старыя задубцы хацелі купіць дрэннага бычка, **комсамольцы паўстаюць супроць гэтага і купляюць добрага заводнага быка.**

У працы ячэйкі галоўнае месца займаюць ня пытаньні **„усясьветнага маштабу“,** а крыху вузейшыя--**пытаньні сельсавецкага маштабу.** І тут найлепшым конкрэтным кіраўніком для ячэйкі былі газэты **„Чырвоная Зьмена“ і „Комсомольская Правда“.**

На недахопах Задубскай ячэйкі мы менш усяго супыняліся. Мы іх толькі (асноўныя) пералічылі і спадзяемся, што у далейшым, **з дапамогаю РК і АК ЛКСМБ, шляхам яшчэ больш поўнага выкарыстаньня вопыту, што высьвятляецца ў комсамольскім друку, задубскія комсамольцы ў самым хуткім часе падцягнуцца і на слабых вучастках сваей працы.**

Агляд закончан. Мы ячэйцы кажам не **„бывай“,** а **„дапабачэньня“,** бо з ёю мы яшчэ спаткаемся, яшчэ націкавімся новымі яе дасягненьнямі.

У ЦК ЛКСМБ

Рост комсамолу за 1926 год

На бюро ЦК заслухан даклад аб выніках росту організацыі за 1926 год.

ЛКСМБ за гэты час узрос з 41313 да 55921 членаў і кандыдатаў (34 проц.) процант дзяўчат у організацыі ўзьняўся з 19,1 проц. да 21,4 проц.

ЦК адзначыў вельмі слабы рост за кошт рабочай моладзі ў Віцебскай, Аршанскай і Барысаўскай організацыях, дзякуючы чаму процант пролетарскага асяродку ў ЛКСМБ зьнізіўся на 0,6 проц.; усё яшчэ слабы ахоп організацыяй батрацкай моладзі, асабліва,—у Бабруйскай і Магілеўскай акругах. Процант батракоў у ЛКСМБ зьнізіўся на 0,3 проц. нормальныя суадносіны ў організацыі бедняцкай і серадняцкай моладзі.

Бюро ЦК дало дырэктыву організацыям ні ў якім выпадку не дапушчаць далейшага зьніжэньня пролетарскага асяродку ў комсамоле Беларусі. Асаблівая ўвага ў гэтай дырэктыве зьвернута на ўхутчэньне тэмпу ў яе працы фабрычна-завадзкіх ячэек і паляпшэньне дысцыпліны ў організацыі, на пашырэньне ахопу рабочай моладзі і батракоў ЛКСМБ, большае рэгуляваньне росту і належнае стрымліваньне яго ў вёсцы, забясьпечваючы у першую чаргу рост у вёсцы за кошт батракоў, сялян-беднякоў, прымаючы ў шэрагі ЛКСМБ толькі сапраўдна лепшую частку серадняцкай моладзі, праверaную на грамадзкай працы.

Да прызыву 1905 г.

Камісіяй па правядзеньню прызыву 1905 году зараз распрацоўваецца дасканальны плян прызыву, парадак ільгот па сямейнаму становішчу прызыўнікоў і адтэрмінаваньняў вучням і настаўнікам.

Прызыўная кампанія па Менскай акрузе будзе праходзіць паміж 10 і 15 верасьня.

Заявы аб адтэрмінаваньнях ад вучняў і настаўнікаў прымаюцца толькі праз належныя навучальныя ўстановы, ад астатніх грамадзян прымаюцца індывідуальныя заявы.

Зараз прызыўной камісіяй пры Акрваенкамаце зацьвярджаецца новы проэкт жараб'ёўкі прызыву 1905 году.

Жараб'ёўка ў гэтым годзе будзе завочная—гэта пазбавіць прызыўнікоў ад лішняй цеганіны па прызыўным пунктам. У жараб'ёвачных камісіях прымуць удзел і прадстаўнікі ад прызыўнікоў, якія будуць выбірацца на сходах прызыўнікоў.

Праз гэтых прадстаўнікоў прызыўнікі будуць паведамлены аб дню яўкі на мэдыцынскі агляд.

Жадаючыя прызыўнікі змогуць і асабіста ўдзельнічаць у жараб'ёўцы.

У хуткім часе па сельсаветам, раёнам і горадах будуць праводзіцца сходы і конфэрэнцыі прызыўнікоў 1905 году.

Пераабарудаваньне тэлефоннай станцыі.

Прыступлена к пераабарудаваньню Менскай цэнтральной тэлефоннай станцыі. Устанаўліваецца 5 новых камутатараў, што павялічыць ёмкасьць станцыі на 500 абанентаў. Пераабарудаваньне кросараў дасьць лепшую чутнасьць тэлефонаў.

Устанаўліваецца новы падземны кабель замест ранейшага надземнага. Гэта забясьпечыць тэлефонную сетку ад пажараў і розных стыхійных навалаў, а таксама павялічыць ёмкасьць тэлефоннай станцыі на 15-20 проц.

Паветраная пошта.

У Менску ўстаноўлена паветраная пошта па маршруту: **Менск,—Смаленск—Кэнісбэрг.**

Для адпраўкі паветранай поштай паступае да 10 корэспандэнцыяй ў дзень.

Паветраная пошта адсылае простыя і заказныя корэспандэнцыі і пасылкі ня звыш 5-6 кілёграм вагою.

Хуткасьць дастаўкі корэспандэнцыі ў Нямеччыну на 3 дні раней звычайнай пошты.

НАШ ЭКРАН

Савецкія школьнікі на практыцы

У Архангельску другі год скіпідарна-ачышчальны і смалакураны заводы перадаюцца на летні сэзон вучням школы 2-й ступені дзеля практычных работ па лесахімічнаму ўхілу.

На здымку—вучні ў лесе за падрыхтоўкаю абеду.

Чырвонаармейцы на манэўрах

Манэўры Балтыйскага флёту ў гэтым годзе праходзяць пад знакам абароны марскіх межаў СССР. На здымку—сыгнальшчык „вочы карабля" на манэўрах у моры.

Падпішыся на „Чырвоную Зьмену"

на жнівень м-ц!

КОМСАМОЛЬСКАЯ МАЁЎКА У ЖДАНОВІЧЫ.

31 ліпеня Менакругком Комсамолу з рэдакцыяй „Чырвонай Зьмены" наладжваюць грандыёзную маёўку рабочай моладзі ў Ждановічы.

У програме маёўкі: спортгульні, масавыя купаньні, балетныя нумары, масавыя народныя скокі, вайсковыя гульні, стральба, выступленьні расказчыкаў, гутаркі па краязнаўству, джаз-банд, вусная газэта і г. д.

Запіс на маёўку ўчыняецца сакратарамі ячэек комсамолу, да якіх і павінны зьвяртацца ўсе жадаючыя прыняць удзел у выезьдзе на маёўку.

Праезд будзе каштаваць 40 капеек, якія трэба ўнесьці пры запісу.

Сьпісы жадаючых да 28 ліпеня сакратарамі ячэек павінны быць перададзены ў Райкомы, а апошнія 29 ліпеня—аддаюць у Акругком.

Падрабязная програма маёўкі будзе зьмешчана ў чарговым нумары.

Маёўка—лепшая форма разумнага адпачынку.

Уся рабочая моладзь павінна паехаць на маёўку.

Вечар „Чырвонай Зьмены"

20-га ліпеня адбыўся вечар, скліканы рэдакцыяй газэты „Чырвоная Зьмена" і клюба КІМ на пытаньню:

„Ці павінен кожны комсамолец і малады рабочы чытаць і выпісваць „Чырвоную Зьмену".

Вечар адчыніўся дакладам намесьніка рэдактара газэты „Чырвоная Зьмена", т. **Сумара** які паведаміўшы аб усёй рабоце, якую праводзіла газэта—адзначыў, што газэту павінен выпісваць і пісаць у яе кожны малады рабочы, у першую чаргу комсамолец, што газэту павінны чытаць усе зацікаўленыя жыцьцём і працай Ленінскага Комсамолу.

Пасьля дакладу т. Сумара адчыніліся спрэчкі.

Т. Зарэйцэр адзначыў, як важную прычыну чаму моладзь ня выпісвае і ня чытае „Зьмены" тое, што большая частка гарадзкіх комсамольцаў слаба ведае беларускую мову, і часта замест „Зьмены" выпісваюць „Комсомольскую Праўду".

Т. Селява—адарванасьць рэдакцыі газэты ад комсамольскай масы і юнкораў адзначаецца тым, што дописы юнкораў не зьмяшчаюцца

Моладзь губляе сувязь з рэдакцыяй, ня чытае і выпісвае газэты. Трэба больш зьмяшчаць дописаў юнкораў.

Сакратар ЦК ЛКСМБ т- Галавач казаў аб газэце як радавы і сталы яе чытач.

„Ня праўду гавораць актывісты ячэек, што газэта не дае ім кіруючага матар'ялу ў іх працы. Гавораць яны так таму, што газэты нікалі ў вочы ня бачаць. і што восяць у сваёй галаве стары погляд на газэту як аб „нікчэмнай газэце". **Газэта за апошнія 2 гады значна вырасла**, згуртавала навакол сябе актыўных комсамольцаў. Газэта дапамагае ЦК у саюзнай працы.

Адны толькі тыя мерапрыемствы, якія правяла газэта, сьведчыць аб не масавасьці і неабходнасьці для кожнага комсамольца. Газэту „Ч. З. павінен чытаць і выпісваць кожны сьвядомы малады рабочы, селянін і комсамолец.

т. Фагенбаум (з ячэйкі НКЮ) заявачыў як прычыну малога тыражу „Зьмены", не акуратную і не своечасовую дастаўку газэты падпішчыкам. „Вось я завербаваў ў падпішчыкі газэты 53 чалавекі, а газэты яны не атрымалі. Больш выпісываць газэту яны адмовіліся. Трэба ўпарадкаваць гэту справу. Таксама нічога ня зроблена каб дописы юнкораў з пастановамі, выконваліся тымі, каго яны датычацца. Трэба весьці расьследаваньне па дописах юнкораў. Газэта „Чырвоная Зьмена" жыцьцёвая і цікавая. Трэба, каб яе чыталі масы комсамольцаў.

Т. Рубін. (Менакругком ЛКСМБ) адзначыў, што хаця пяцітыдзёвік „Чырвонай Зьмены" прайшоў, але **Менская організацыя комсамолу не паслабіць працы па пашырэньню падпіскі на газэту**. Яна будзе даваць прыклад іншым акруговым організацыям.

Т. Сумар у сваім заключным слове адказаўшы на ўсе заўвагі прамоўцаў сказаў:

„На шмат якіх сходах ставіліся даклады аб газэце. Да вынесеных прапазоў рэдакцыя прыслухоўвалася і выпраўляла недахопы газэты. Усё што гаварылі сёньня, мы прымем да ведама, каб паступова зьнішчыць усе недахопы. Усё што датычыцца нас, мы зробім, але, вядома толькі з вашай дапамогай.

Блакітны.

Вечар „Чырвонай Зьмены" у вёсцы.

(Жодзінская ячэйка ЛКСМБ, Меншчына).

12 ліпеня ячэйкай быў наладжаны вечар „Чырвонай Зьмены", на якім стаяў даклад аб „Чырвонай Зьмене", даклад быў пабудованы пад лёзунгам „кожны комсамолец павінен чытаць „Чырвоную Зьмену".

Пасьля дакладу выпусьцілі вусную газэту, у якой „прахвацілі" частку комсамольцаў „актыўна" ня выпісваючых сваёй комсамольскай газэты. Вывесілі таксама плякат на якім былі напісаны іхнія прозьвішчы. Некаторыя пасьля вечару зараз-жа давалі грошы на „Чырвоную Зьмену".

Пасьля прашла п'еса Александровіча „Паўстанцы".

Вечар прыцягнуў каля 200 чалавек моладзі.

Трэба спадзявацца, што на жнівень падпіска павялічыцца.

С. Нортман.

Суд

Чыста мыла, але чыста і рабіла

Марыля Шпэк ходзіць да гаспадароў мыць падлогу.

Яна заўсёды адмаўлялася ад грошай і прасіла ўсяго 15 кап. на аўтобус.

З вуліцы на вуліцу ішлі весткі аб Марылі Шпэк, як аб вельмі стараннай і добрай працаўніцы.

Але да пары да часу.

Пачалі гаспадары кватэр пасьля яе адыходу заўважваць прапажы рэчаў.

Там ня даставала грошай, там абутку, загаркаў і г. д.

Падазронасьць пала на Марылю Шпэк.

І вось, калі яна аднойчы памыўшы падлогу, хацела адыходзіць, яе злавілі з рознымі рэчамі.

Менскі Народны Суд 2 вучастку прыгаварыў Марылю Шпэк за пакражу **ў 20 мясцох** к 6 месяцам зьняволеньня.

Эд. Ш.

Каб хаця грош за 10 з паловай месяцаў

Маленькая, згорбленая хатка на канцы гораду нічога асабліва цікавага не ўяўляе сабою. Пры ўваходзе—кухня, поўная бруду і сьмецьця. У кутку прымасьціўся маленькі, шавецкі варштат; дзе ўвесь час стукае малаток.

Шмакай Мікола—гаспадар «майстэрні» ўжо доўгі час марыў аб тым, каб узяць сябе ў дапамогу вучня.

Ну і што-ж?—Узяў; як водзіцца—заключылі ўмову, саматужнік згадзіўся плаціць падлетку **Меціку** па 8 р. 60 к. у месяц.

Але адна справа—згадзіцца, другая справа—выконваць.

Праходзіць месяц—вучань хоча атрымаць належачую яму зарплату.

— Няма, кажа Шмакай: пачакай яшчэ пару дзён.

Той чакае...

Праходзіць другі, трэці месяцы—ізноў тая-ж гісторыя. Так прашло **10 з паловай месяцаў**. Падлетак за ўвесь гэты час **ні воднага гроша** ад саматужніка **не адтрымаў.**

Абрыдала хлапчуку ўся гэтая цяганіна. Адказы «няма» і «пачакай» яго больш не маглі здаволіць. За дапамогай прышлося зьвярнуцца ў працоўную сэсію.

Заплаціць поўнасьцю—сказаў Менскі Нарсуд 1-га вучастку ў рашэньні па гэтай справе. 90 рублёў і 30 капеяк за 10 з паловаю месячную працу ўзыскваюцца з саматужніка ў карысьць падлетка Меціка.

М. З-н.

З вёскі ў горад на будаўнічую працу

Праца сярод прышоўшага маладняку

ЦП саюзу будаўнікоў Беларусі даў указаньне акраддзяленьням і ўсім нізавым прафячэйкам саюзу аб разгарненьні культмасавай працы сярод маладых будаўнікоў на летні пэрыод.

Асаблівую ўвагу ЦП зьвяртае на сэзонных маладых рабочых, прыбываючых з вёскі: поўнае ўцягненьне няпісьменных у лікпункты організацыя кароткатэрміновых курсаў па вывучэньню статуту прафсаюзу сярод сэзоньнікаў.

ЦП рэкамэндуе скарыстоўваць формы летняй культмасавай працы, як то: колектыўныя катаньні на лодках, экскурсіі за горад, вечары пытаньняў і адказаў на вольным паветры, скокі пад гармонік і інш.

Уся моладзь саюзу будаўнікоў павінна быць уцягнута ў гурткі фізкультуры.

Праўленьнем клюбаў прапанована больш прыслухоўвацца да запатрабаваньняў юнсэкцыяў, аказваць ім матар'яльную дапамогу ў працы.

Прыём на пэдагогічныя курсы

Адчыніўся прыём заяў на Менскія 2-х гадовыя пэдагогічныя курсы.

У гэтым годзе на 1-й курс будуць прымацца бяз іспытаў скончыўшыя 7-годкі і агульна-адукацыйныя курсы вясной гэтага году. Усе іншыя будуць прымацца па іспытам, якія адбудуцца у 2-гі палове жніўня.

50 проц. слухачоў будуць забясьпечаны стыпэндыямі і агульным памяшканьнем.

Курсы памяшчаюцца па Комсамольскай вул. № 23.

Прыём у профшколу будаўнікоў.

У 1927-28 навучальным годзе у профтэхшколу будаўнікоў будзе прынята 60 чалавек: на каменна-печны цэх—30 чалавек; малярна-размалёвачны—15 чалав. і плотнічна-сталярны—15 чалавек. Дзеля паступленьня неабходны веды у аб'ёме 5 клясаў сямігодкі.

Прыём заяў будзе адбывацца да 15-га жніўня.

Школа зьмяшчаецца па вуліцы Карла Маркса, № 37.

ПАШТОВАЯ СКРЫНКА

т. Кэкоры. Паведамі нумар свайго згубленага білету.

Згублены:

○ Сяброўскі білет № 7395 на імя **Фішкіна А**, выдадзены **Менакругкомам ЛКСМБ.**

○ Часовае пасьведчаньне № 388 на імя **Айбіндэра**, выдадзенае **Менакругкомам ЛКСМБ.**

Лічыць страціўшымі моц.

Ад Бярозы да Чорнага мора.

(На маторнай лодцы на поўдзень СССР).

Лісты з дарогі.

На прыстані Нова-Барысава, сярод двух параходзікаў, ля бравенчатых берагоў Бярозы нас абдало ўжо нечым „марскім" у прымітыве.

Ці гэта было ад крыкаў прыстанскіх дамавікоў, ці ад турботнага кудахтаньня пасажыраў, але нешта такое марское, водзае было ў гэтай мітусяніве.

Пад гудкі аўтосырэны і шэлест разьвеістых сьцягаў панесьліся перад намі берагі Бярозы.

2-3 вярсты барысаўскае пачынае зьнікаць. Усё радзей і радзей аблезлыя берагі ў бязконцых драваных кубах.

Бяроза супакойна. Здаецца бяз конца глядзеў бы на гэтую сьвінцовую паліраваную гладзь ракі.

Здалёку дабягаюць да нас невялічкія хвалі—гэта ідзе параход.

Абмеціваемся салютамі.

Ён „Жаданы" з капітанскага мосьціку пад зычна пададзеную каманду, узьвіў белы сьцяг.

Мы з свайго „машыннага аддзяленьня" памахалі насавой хустачкай, прывязанай да палкі.

„Жаданы" узбудзіў паветра паравым гудком, мы адказалі аўтосырэнай.

Звычай выкананы. Разьмінаемся пад ухмылкі вылезшых на палубу дам і матросаў.

І першыя ўражаньні качкі і адчуваньне хваляў, нам падарыў „Жаданы".

Навокал сумныя беларускія ляндшафты, берагі парослыя невялічкімі кусьцікамі лазы, далёкія хваявыя лясы, дзе ні дзе шырокія сенажаці, нізкарослыя шэранькія вёскі з дзесяткам выбягшых на гасьцінец белагаловых хлапчукоў.

За **ўхалодамі**—вялікай вескай у дзесяці вёрстах ад Барысава, мясцовасьць пачынае мяняцца.

— Поўднем запахла,—жартуем мы пад несьцярпіма пякучымі праменьнямі сонца.

Бяроза раптоўнымі паваротамі прымушае нашага рулявога ўвесь час быць настарожаным.

в. Божына, 17 ліпеня.

У Бабруйску

18-га ліпеня раніцаю, калі тры начы праведзеныя на лодцы, засталіся за намі, мы пад'ехалі да Бабруйску. Пасьля заспаных мястэчкаў з пустымі вуліцамі Бабруйск здаўся горадам поўным жыцьця.

Пад крыкі сагнуўшыхся плытавікоў, паважна расходзіцца ў бакі разьдвіжны мост.

Прыстань.. Плыты, параходы, сьцягі.. Двесьці далёка лапоча лесапілка.

Трашчаць сходні па параходах, туды-сюды бегаюць пасажыры.

Пасьля зялёных берагоў, дзе таемна хавалася нярухомая цішыня бутафорскі, Бабруйскі форштат (крэпасьць) прымушае заглядзецца ім. Нейкай сьмешнай з пункту гледжаньня сучасных войн, здаецца гэтая крэпасьць—цацка, акружаная парай концэнтрычных валоў.

Выконваем апошнія фармальнасьці па прыстані, прад'яўляем дакуманты і рэгіструемся ў параходных журналах. Закупліваем правізію.

Пад поглядамі прыжмураных ад сонца вачэй, пары дзесяткаў прыстанскіх зявак, па ціху адыходзім ад берага. За кармою закіпае вада, няпрытомна клакоча вінт і доўгая сьнежная палоска пенным кужалем уецца за намі.

* * *

Жыцьцё на маторцы ўвайшло ў сваю каляю.

Ляск матору, які першыя дні атручваў усялякае жаданьне што небудзь адчуваць і наглядаць, зараз стаў нязьменным таварышом і бяз яго вясёлага лапатаньня нават сумна.

Едзем у дзень па 7-8 гадзін. Робім 100-120 вёрст. На носе нашага „параходзіка" разьвіваецца сьцяг, на карме—маленькі трохкантовы, маем якар і на ўсякі выпадак некалькі спасацельных паясоў.

У руля кожны па чарзе. Плывём па намазоліўшым вочы маякам і вехам.

У начы, як правіла, ня едзем; пад'язджаем да берагу, разьбіваем палатку, ныпягваем сена і спаць.

Крыху кепска з прадуктамі: берагавыя сяляне расьпесчаныя астаноўкамі параходаў і баржаў, бяруць за ўсё колькі ім зажадаецца—ад гэтага бюджэту нашаму часамі „не па здароўю".

Затрымкі бываюць невялікія. Толькі калі небудзь на дамбах заартачацца, ня хочуць апускаць прапягнутага дроту па якім пераціягваецца лодка ці паром. Прыходзіцца езьдзіць перад дротам і крычаць, пакуль праз хвілін 10 гаспадар дроту апусьціць яго ў ваду.

А. Каліта.

Бабруйск. 19 ліпеня.

Адказныя рэдактары { **А. БАРАНЬНІКАЎ. А. КУРЦІК.**

Галоўлітбел № 24867 Менск, 2 друкарня БДВ.